Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 364
Marţi 22 oct. 1957

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

O MARE VICTORIE

CONSTANŢA - prima regiune din ţară cu agricultura complet colectivizată

In seara zilei de 4 iulie, ţara întreagă afla că prima regiune fusese complet cooperativizată. In ziua de 19 octombrie ultimele familii din Constanţa s-au înscris în gospodăria colectivă. DECI IN NUMAI 3 LUNI ŞI JUMATATE AGRICULTURA REGIUNII FUSESE COMPLET COLECTIVIZATĂ. Cind am scris despre cooperativizarea integrală a agriculturii regiunii Constanţa, am numit, pe bună dreptate, acest remarcabil succes ca fiind o mare victorie pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii noastre. Cum vom putea numi oare succesul de acum? Ce cuvinte pot oglindi toată măreţia muncii miilor de agitatori şi încrederea cu care ţăranii muncitori din cele 7 raioane ale Constanţei au urmat îndemnul partidului, terminînd primii din ţară aşezarea agriculturii pe baze pe de-a-ntregul socialiste? S-a muncit extraordinar de mult în Constanţa. Au muncit mult, cu pricepere şi rezultate, colectiviştii. Care dintre ei n-a fost agitator? Dacă am numi pe vreunul pe motiv că n-a mers cu echipele pe la casele celor ce ezitau să intre în gospodării, am greşi. Da, am greşi, pentru că belşugul a fost argumentul principal în munca de lămurire. Şi belşugul s-a făurit din munca tuturor colectiviştilor.

Regiunea Constanţa e astăzi complet colectivizată. Cinstindu-i pe cei care au aşezat-o prima între regiunile ţării, se cuvine totodată să învăţăm de la ei. CE A FOST CU PUTINŢA IN CONSTANŢA E PE DEPLIN POSIBIL ŞI IN SUCEAVA SAU BAIA MARE.

Prin muncă stăruitoare, permanentă — urmîndu-se exemplul Constanţei — apropiem timpul cînd toţi ţăranii muncitori din ţară vor fi membrii aceleeaşi mari familii — familia colectiviştilor.

Indemnul partidului a fost urmat

ANTON NIŢESCU
secretar al comitetului regional P. M. R.

Ţărănimea muncitoare din regiunea Constanţa, urmînd îndrumările partidului nostru şi convingîndu-se practic de avantajele economice pe care le aduce forma nouă, socialistă de muncă în comun a pămîntului, a păşit în întregime în gospodăriile agricole colective. Din sutele de mii de petece de pămînt pe care se practica înainte o agricultură înapoiată, cu o producţie scăzută, azi o sută de mii de familii de ţărani muncitori şi-au unit cele aproape 580.000 ha. în 334 de gospodării avînd fiecare de la 1000 pînă la 6000 ha. In acest fel se poate realiza o rotaţie raţională a culturilor, se poate folosi cu randament ridicat mecanizarea lucrărilor şi se pot aplica în bune condiţiuni regulile agrotehnice avansate, aducîndu-se astfel sporuri mari de producţie la ha.

In prezent regiunea Constanţa, fostă una dintre regiunile cele mai înapoiate din punct de vedere economico-social, păşeşte în fruntea regiunilor pe drumul construirii socialismului în agricultură.

Au fost emise unele păreri, după care ritmul crescut de colectivizare a agriculturii în regiunea Constanţa s-ar datora unor aşa-zise condiţiuni obiective şi că nu a fost nevoie de prea mari eforturi în această privinţă. Este vreun dram de adevăr într-o asemenea afirmaţie? Categoric că nu. Singurele condiţii obiective care au dus la aceste rezultate au fost cele create de partidul şi guvernul nostru, de regimul de democraţie populară, de munca organelor şi organizaţiilor de partid, a organizaţiilor de masă, a sfaturilor populare şi a zecilor de mii de activişti membri şi nemembri de partid.

Care sînt, după părerea noastră, cauzele principale care au dus la acest rezultat, cu caracter de cotitură radicală în viaţa ţărănimii muncitoare din regiunea Constanţa?

— După exproprierea moşierilor şi împărţirea pămîntului ţăranilor fără pămînt sau cu pămînt puţin, partidul şi guvernul au luat măsuri să înzestreze agricultura cu maşini şi tractoare pentru a se putea face lucrări mecanizate, deci la un nivel superior, pe suprafeţe din ce în ce mai mari. Astfel au luat fiinţă în regiune 33 de S.M.T. care posedă azi 3.060 tractoare, 1.146 semănători, 196 combine de cereale şi alte sute de maşini agricole cu care a fost sprijinită ţărănimea muncitoare să-şi lucreze mai bine pămîntul şi să obţină producţii tot mai mari la ha. Faptul că lucrările agricole mecanizate se execută în mai bune condiţii pe suprafeţe mari a fost un factor deosebit de important care a contribuit la convingerea ţărănimii muncitoare să-şi unească parcelele individuale în gospodării colective.

— O a doua condiţie a fost faptul că organele şi organizaţiile de partid locale au dus o muncă susţinută de lămurire cu ţărănimea muncitoare şi au reuşit să creeze în aproape toate satele gospodării agricole colective. Acestea au fost ajutate să se dezvolte, marea lor majoritate devenind centre de atracţie pentru ţăranii muncitori individuali prin producţia superioară obţinută şi prin veniturile realizate de colectivişti. Exemplul concret văzut de fiecare ţăran muncitor în fiecare sat a constituit un mijloc puternic de influenţare şi care şi-a adus contribuţia importantă.

— A treia condiţie, care a fost hotărîtoare în accelerarea ritmului de transformare socialistă a agriculturii în regiunea Constanţa, a fost munca politică de masă dusă cu perseverenţă, muncă al cărui centru de greutate a fost la sate.

După Rezoluţia Plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 3—5 martie 1949, în regiunea Constanţa s-au obţinut rezultate însemnate privind transformarea socialistă a agriculturii. Astfel în 1949 din primele 5 gospodării colective constituite pe ţară, 3 au fost în această regiune: Ion Corvin, Ceamurlia de Jos şi Progresul iar pînă în 1953 se constituiseră un număr de 280 de gospodării agricole colective, care cuprindeau 26,8 la sută din familiile de ţărani muncitori cu 204.721 ha., ce reprezentau 34 la sută din suprafaţa cooperativizabilă.

A urmat apoi o perioadă de stagnare a muncii în această direcţie. Un sprijin puternic am primit prin Documentele Congresului al II-lea al P.M.R. care a stabilit că sînt toate condiţiile şi posibilităţile pentru a se intensifica ritmul de cooperativizare a agriculturii.

Comitetul regional de partid studiind indicaţiile date de Congresul al II-lea şi ajutat de Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului a întocmit un plan de măsuri care prevedea terminarea cooperativizării agriculturii pînă în anul 1958. Faptele au dovedit că forţele politice de care dispune regiunea Constanţa sînt superioare celor care au fost luate în considerare la întocmirea planului, astfel că în luna iulie 1957, adică cu un an înainte de termenul stabilit, cooperativizarea a fost terminată complet, iar la data de 19 octombrie 1957 s-a terminat colectivizarea.

• In anul 1935, 6.700 de familii de moşieri şi chiaburi deţineau 350.000 de ha teren arabil, în timp ce 64.000 de familii de ţărani muncitori stăpîneau 335.000 ha 15.000 de familii aveau sub 0,50 ha. In fostul judeţ Constanţa, numărul ţăranilor săraci era cu 20 la sută mai mare decît media pe ţară.

• Din anul 1950 pînă în prezent, statul a acordat gospodăriilor colective din regiune credite pentru investiţii în valoare de 113.490.000 lei. Numai în primul semestru al anului acesta gospodăriile colective au primit din partea statului 31.500.000 lei.

• Prin punerea în valoare a terenurilor de baltă (circa 7.000 ha.) în următorii zece ani gospodăriile colective din raionul Hîrşova extind considerabil culturile de orez, sfeclă de zahăr, porumb şi legume în sistem irigat.

Acest succes nu a fost obţinut nici lin, nici uşor. Pe lîngă faptul că ţărănimea muncitoare trebuia convinsă cu multă răbdare să păşească pe un drum nou, elementele duşmănoase de la sate, chiaburii şi uneltele lor, au folosit diferite forme de luptă pentru a împiedica realizarea acestei istorice transformări fiindcă în aceasta îşi vedeau definitiv pierdută baza în care mai puteau găsi un sprijin — mica producţie de mărfuri.

Incepînd din ianuarie a.c. au activat în munca de cooperativizare şi apoi de colectivizare peste 30.000 de agitatori cu multă experienţă: activişti de partid, ai sfaturilor populare şi ai organizaţiilor de masă. Din totalul agitatorilor, cei mai mulţi au fost colectivişti, care prin exemplul personal privind avantajele muncii în colectiv au adus un aport însemnat în lămurirea ţărănimii muncitoare.

In această muncă, membrii biroului regional şi ai birourilor raionale de partid au activat alături de agitatori în sate, dînd astfel sprijin nu prin indicaţii generale, ci în mod efectiv şi concret. Datorită folosirii unei largi mase de agitatori, a diferitelor forme ale muncii de agitaţie, numai din iulie, cînd a fost terminată cooperativizarea agriculturii regiunii, au fost convinse şi atrase în gospodăriile colective peste 56.000 de familii de ţărani muncitori, adică peste 48 la sută din întreaga ţărănime muncitoare din regiunea Constanţa cu o suprafaţă de 222.500 ha.

Prin terminarea colectivizării agriculturii în raionul Feteşti, raion care face parte din punct de vedere geografic din Bărăgan, s-a spulberat, dacă mai era nevoie, teoria aşa-ziselor condiţii obiective care ar fi în Dobrogea şi care ar uşura munca de transformare socialistă a agriculturii.

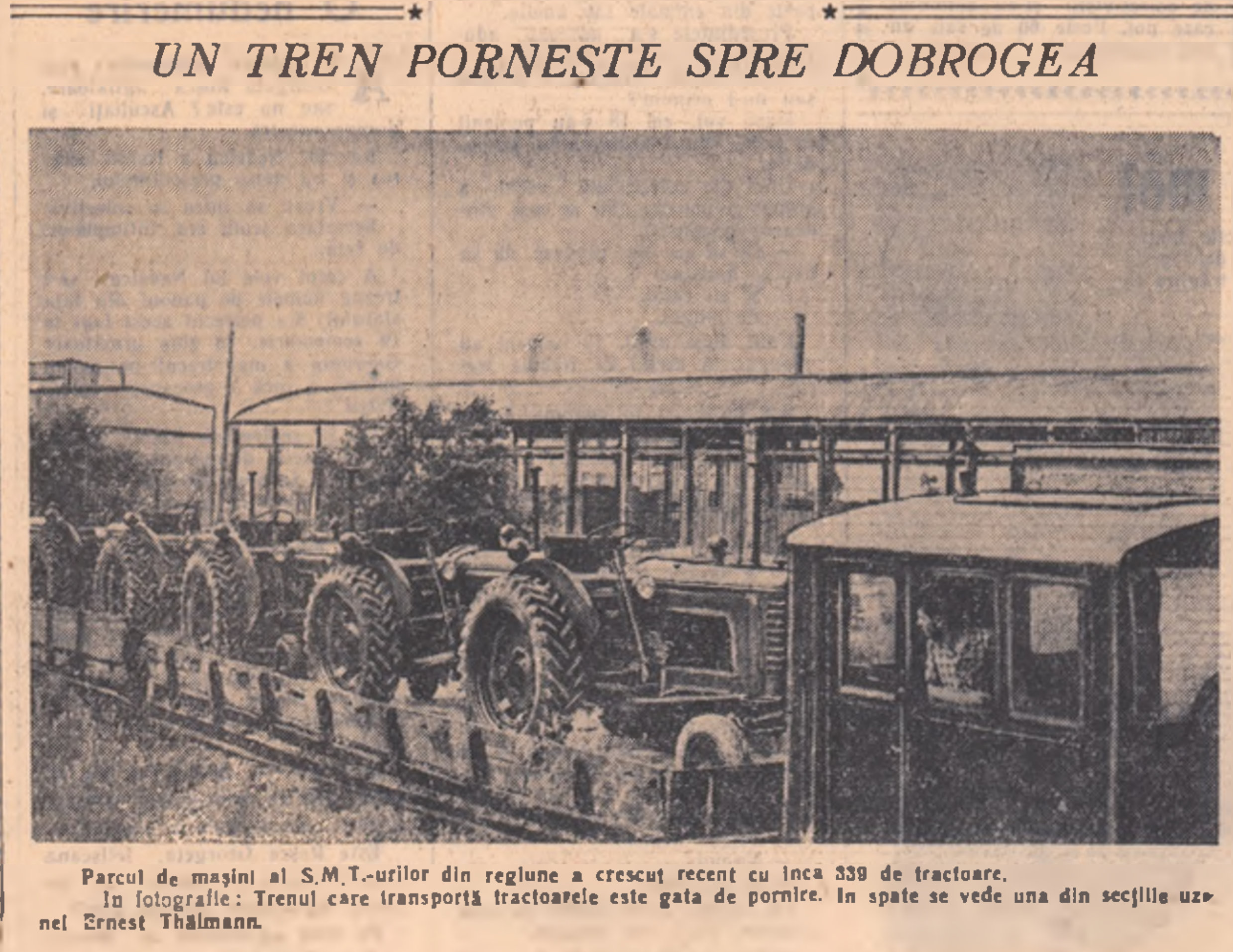
Acum cînd toată agricultura regiunii Constanţa este aşezată pe baze socialiste, noi sarcini importante se pun organizaţiilor de partid şi de stat, pentru a consolida economic şi

(Continuare în pag. a 3-a)

Citiţi în pag. 2-3

DOBROGEA — o puternică, mare şi unită familie

UN TREN PORNEŞTE SPRE DOBROGEA

Parcul de maşini al S.M.T.-urilor din regiune a crescut recent cu încă 339 de tractoare.
In fotografie: Trenul care transportă tractoarele este gata de pornire. In spate se vede una din secţiile uzinei Ernest Thälmann.

Insămînţînd la timp, asigurăm belşugul recoltei viitoare

Pe lunca Moldovei a răsărit griul

Comuna Mircsloveşti e risipită cu cele trei sate ale ei, Miteşti, Verşeni şi Soci, pe lunca largă a Moldovei în raionul Paşcani. De cum se topeşte zăpada şi pînă urlă lupul sub biciul viforniţei, gospodarii de prin partea locului nu stau o clipă.

Sus pe dealul Boului i-am găsit pe Ipati Enache şi Ion Pantelimon: semănau griul. Pe Ţuchiştea, se vedeau Plai Ion şi Vasile Cojocaru, la Pîrîul Dumbravei, Vasile Ciobanu. Pe şesul Moldovei, griul întovărăşirii de pe 40 de hectare, răsărise. Pe cîmp, cît vezi cu ochii, pluguri. Mă apropii de un om care ara: Ion Gavril din Soci.

— Dă-i zor, că întîrzii cu semănatul, bădiţă, acuşi coboară alba de pe Ceahlău şi te prinde cu griul în sac, zic eu. Gospodarul, hîtru din fire ca toţi moldovenii, rîde şi-mi întoarce vorba tot în şagă.

— Apoi pe aici, pe la noi, nu-i chip să vie alba aşa de uşor că nu poate trece Moldova decît pe la Tuchilaţi sau pe la Timişeşti. Şi chiar dacă o veni, să vie sănătoasă, că eu griul l-am semănat de vre-o două săptămîni. Acum fac arătură de toamnă pentru porumb, că tare-i bună şi de spor.

...Pe întinsul şes al Moldovei, de cîteva zile a căzut bruma. Griului, care abia a răsărit, însă nici nu-i pasă. El se pregăteşte de iernat şi parcă rîde de pospaiul subţirel de brumă.

I. TERBESCU

Brigada a VII-a de la S.M.T. Traian-Sat, regiunea Galaţi, a început executarea arăturilor adînci de toamnă pe ogoarele gospodăriei colective „Gheorghe Doja". Printre fruntaşii brigăzii se află şi tractoristul Mircea Constantin din fotografie.

De ce nu se foloseşte din plin timpul optim?

Există multe unităţi în regiunea Ploeşti unde s-au dobîndit rezultate frumoase în campania însămînţărilor de toamnă, lucrările efectuîndu-se la vreme şi potrivit cerinţelor agrotehnice. Astfel, gospodăriile colective din comunele Vadul Paşei şi Merei, raionul Buzău, au terminat semănatul culturilor de toamnă încă de la 1 octombrie. Acum, pe ogoarele acestor unităţi, griul ce a răsărit se dezvoltă frumos. În ultimele zile au terminat complet însămînţările de toamnă şi gospodăriile colective din comunele Urlaţi, raionul Cricov, Romîneşti şi Valea Călugărească din raionul Ploeşti, precum şi unele întovărăşiri din raioanele Buzău şi Cricov.

Cu toate acestea, în regiunea Ploeşti însămînţările sînt mult rămase în urmă şi cu tot timpul prielnic ele continuă să se desfăşoare într-un ritm neîngăduit de încet.

Trebuie subliniat faptul că îndeosebi în raioanele cu cele mai întinse suprafeţe arabile şi anume: Rîmnicul Sărat, Buzău, Pogoanele, Mizil, Cricov şi Ploeşti, îndeplinirea planului de însămînţări e mult rămasă în urmă.

UNDE TREBUIE CAUTATE LIPSURILE

Cum se explică ritmul neîngăduit de încet în care se desfăşoară însămînţările în regiunea Ploeşti? De timp nefavorabil nu se poate plînge nimeni, întrucît ploile care au căzut la începutul perioadei optime de semănat au îngăduit executarea lucrărilor în cele mai bune condiţii agrotehnice.

Rămînerea în urmă a însămînţărilor se explică în primul rînd prin aceea că, neîndrumaţi cum trebuie, producătorii agricoli se ocupă foarte puţin de însămînţări. Majoritatea forţelor sînt îndreptate spre recoltatul porumbului, sfeclei de zahăr, cartofilor. Acesta e un lucru bun, deşi trebuie spus că muncile respective puteau fi de mult terminate.

Pe marginea lipsurilor existente în regiunea Ploeşti

„MAI E DESTULA VREME ŞI PENTRU SEMANAT". De această idee sînt călăuziţi şi mulţi ingineri şi tehnicieni agronomi. Or, după cum este bine cunoscut, timpul optim pentru semănat pe ogoarele regiunii Ploeşti este cuprins între 15 septembrie — 20 octombrie. De ce nu se ţine seama de indicaţiile agrotehnice?

S.M.T.-urile care trebuie să contribuie în mare măsură la îndeplinirea planului de însămînţări nu folosesc pe deplin maşinile cu care sînt dotate. Dacă putem adresa cuvinte de laudă mecanizatorilor de la S.M.T. Padina, care au îndeplinit încă de la 15 octombrie planul anual de producţie (15.165 hantri), ca şi celor de la S.M.T.-urile Poşta Cîlnău şi Bărcăneşti, care contribuie într-o măsură destul de mare la grăbirea însămînţărilor, nu aceleaşi cuvinte se pot spune şi despre S.M.T.-urile Mihăileşti, Pogoanele şi Comişani. La aceste staţiuni îndeplinirea planului campaniei de toamnă este mult rămas în urmă, mai ales datorită faptului că numeroase tractoare, fiind prost reparate şi îngrijite, s-au defectat în brazdă.

O altă cauză care frînează buna desfăşurare a însămînţărilor în regiunea Ploeşti este şi lipsa de răspundere cu care este privită PROBLEMA ASIGURARII, CONDIŢIONARII ŞI TRATARII SEMINŢELOR. Deşi această acţiune nu depinde de mersul vremii, putem spune că în unele raioane printre care: Cislău, Teleajen, Beceni, Pogoanele, nu s-a făcut totul în această privinţă, iar în alte raioane ca: Ploeşti, Mizil, Rîmnicul Sărat, a fost schimbată o foarte mică cantitate de sămînţă de griu necesară însămînţărilor.

ÎN LOC DE CONCLUZII

Timpul este foarte înaintat, iar vremea frumoasă se poate înrăutăţi de la o zi la alta. Însămînţările nu mai pot suferi întîrzieri. De aceea, organele agricole şi cele de stat din regiunea Ploeşti au datoria să mobilizeze toate forţele, ca timpul prielnic însămînţărilor să fie folosit la maximum. Este necesar a se intensifica schimbul, condiţionarea şi tratarea seminţelor, utilajul agricol existent trebuie folosit cu întreaga capacitate de lucru spre a se recupera timpul pierdut. Tehnicienii agronomi au datoria să muncească în permanenţă pe teren, spre a îndruma şi supraveghea executarea lucrărilor şi îndeosebi calitatea acestora, care nu trebuie să sufere din cauza ritmului viu în care vor trebui executate.

I. LEŞEANU

ANCHETA NOASTRA

Asigurarea nutreţului verde în tot timpul anului — condiţie principală în creşterea animalelor

Creşterea animalelor ocupă în gospodăria noastră un loc foarte important. Aceasta se poate dovedi prin efectivele actuale: 174 de vaci de lapte şi 250 de capete de tineret taurin, 60 de scroafe şi 360 de capete de tineret porcin, 3.500 de oi şi 2.900 de capete de tineret ovin. In ceea ce priveşte realizările, iată cîteva din ele obţinute pînă la 1 octombrie a.c.: lapte de vacă-marfă 1.610 hl faţă de 1.530 planificaţi; carne total 39.042 kg faţă de 32.000 kg plan; lînă semifină 11.140 kg faţă de 11.000 kg plan, şi lapte de oaie 906 hl faţă de 898 hl planificaţi. Sub aspectul preţului de cost, de asemenea, situaţia este pozitivă în sectorul zootehnic. Astfel, la laptele de vacă preţul de cost per litru a fost micşorat pînă în prezent cu circa 0,20 lei, iar la lîna semifină cu 1,19 lei per kg.

Trebuie arătat că bunele rezultate dobîndite în sectorul zootehnic se datoresc unor eforturi susţinute din partea colectivului de ingineri şi muncitori din gospodărie, eforturi care au dus la lichidarea unor greutăţi moştenite din anii trecuţi. Cea mai însemnată din aceste greutăţi consta în lipsa unei baze furajere sigure şi în primul rînd, în lipsa de nutreţuri verzi. Incă din iarna trecută deficitul furajelor fibroase s-a făcut simţit, provocînd o debilitare a animalelor. Cumpărarea a 30 de vagoane de coceni, 10 vagoane de paie şi 4 vagoane de nutreţ murat n-a rezolvat însă decît temporar problema. O dată cu venirea primăverii, furajarea animalelor s-a mai îmbunătăţit prin vegetaţia produsă pe o sută de ha lucerniere şi pe 60 de ha cu secară pentru masă verde, precum şi prin continuarea administrării furajelor concentrate biofermentate în hrana purceilor şi viţeilor.

Cu toate acestea, problema asigurării furajului verde n-a fost soluţionată decît prin cultivarea a 170 de ha cu porumb masă verde. Pentru a obţine o cultură deasă, semănatul s-a făcut cu o cantitate de 60 de kg de sămînţă la ha, obţinîndu-se o producţie de 30.000—35.000 de kg la ha, iar pe unele parcele chiar 40.000 de kg la ha. Numai în acest fel am putut suplini cele 700 ha de păşuni, de care dispune gospodăria, care, fiind situate pe un teren sărăturos, dau o producţie slabă de masă verde. Pe specii de animale, asigurarea cu nutreţ verde s-a realizat în felul următor: scroafele şi tineretul porcin au păscut pe 10 ha cu lucernă situată în jurul crescătoriei; în plus, scroafele cu purcei în lactaţie au primit suplimentar lucernă masă-verde produsă pe 4 ha, rezervate special în acest scop. Vacile au păscut secara şi porumbul masă verde pînă la sfîrşitul lunii septembrie, cînd au început să consume în stare verde porumb destinat pentru siloz. In continuare, vacile pasc acum otava de toamnă de pe lucerniere şi primesc în plus tocătură de coceni, rezultată de la combinele P.2 de recoltat porumb. Din momentul intrării în regim de stabulaţie, ele vor primi porumb însilozat.

In ceea ce priveşte oile, ele au păscut în primăvară secară masă verde, iar cînd au început fătările, pentru oile mame cu miei s-a rezervat o porţiune din lucernieră. In timpul verii, după înţărcarea mieilor, aceştia au continuat să pască pe lucernieră, iar oile mame au trecut pe păşunea gospodăriei.

Fiind produsă la un preţ de cost scăzut şi, atunci cînd este dată la discreţie, putînd înlocui concentratele, în diferite proporţii (după specii), iarba verde are influenţă mare asupra reducerii preţului de cost al produselor animale. In cazul gospodăriei noastre, de exemplu, concentratele au fost înlocuite total cu iarbă verde în timpul verii la vacile de lapte, la tineretul taurin şi în parte chiar la viţeii de lapte.

Găsim însă necesar să arătăm că strădania noastră de a organiza şi asigura o bună bază furajeră nu are eficienţă maximă din cauza unei probleme foarte importante, care stinghereşte în bună măsură creşterea animalelor. Este vorba de aprovizionarea sectorului zootehnic cu apa necesară. In gospodărie s-a construit de curînd un castel de apă, s-a instalat reţeaua de ţevi pentru grajduri şi chiar adăpătorile automate. Din păcate însă toate acestea stau nefolosite, deoarece Intreprinderea de construcţii 172 Galaţi nu a găsit încă sursa de apă necesară, executînd diferite foraje pe care le-a abandonat înainte de a le fi terminat pînă la capăt.

In încheiere, aş vrea să mai arăt că în gospodăria de stat „Pavel Tcacenco" poate lua fiinţă o îngrăşătorie de porci cu condiţia construirii grajdurilor necesare. De asemenea ar fi necesare o serie de alte investiţii ca: instalaţii decovil, o lăptărie, aparat electric de tuns oile etc, care ar putea să ducă la o exploatare din ce în ce mai economică a animalelor.

Ing. NICOLAE CALIN
directorul gospodăriei de stat „Pavel Tcacenco" — regiunea Galaţi

DOBROGEA – e puternică,

Unul din zecile de mii

Am colindat în vremea din urmă multe aşezări din stepa dobrogeană. Peste tot, în fiecare sat, în fiecare aşezare de pescar lipovean s-au de agricultor romîn, tătar, turc, unul singur era evenimentul care dăduse la fund micile probleme ale zilei: toţi ţăranii dobrogeni intră în gospodăria colectivă.

Un aspect mi-a atras cu osebire luarea aminte în acest răstimp. Am intilnit prin sate zeci de agitatori trimişi de partid să discute amănunţit cu ţăranul, să-i arate din ce cauza cel mai mare duşman al sărăciei este gospodăria colectivă. Povestite pe îndelete seara tirziu, sau intrerupte de venirea unor localnici doritori să semneze cererea, am aflat sumedenie de intimplări din marea incrincenare. Pentru că a fost intr-adevăr o mare incrincenare. Aşa cum medicul luptă să depisteze şi să distrugă microbii bolilor trupului, tot aşa oamenii care s-au angajat să ajute la colectivizare au trebuit să lupte cu microbul greu de infrint al indoielii micului proprietar, al neinţelegerilor mărunte care îi impiedicau pe unii să dea mina cu vecinul, pe drumul cel nou, să infringă zvonurile duşmanului.

Despre munca unuia din aceşti oameni vreau să povestesc mai jos.

Este sudor electric, acum director de intreprindere. Comunistul Dumitru Radu s-a prezentat la Comitetul de partid în decembrie anul trecut. Sarcina primită: să lămurească ţăranii să păşească pe calea gospodăriei colective.

I-a fost imposibil lui Radu să-şi amintească în cite comune a umblat în aceste 8 luni. Cele 4 raioane le ţine bine minte: Adamclisi, Babadag, Tulcea şi Feteşti.

O cerere nestatutară

In mina mare a noului colectivist, tocul părea o jucărie. Se scurseseră aproape 3 ceasuri de discuţii. Al 69-lea intovărăşit din Cochirleni se hotărîse.

Agitatorul privea mulţumit la slovele strimbe aşternute pe hirtie. Deodată, se incruntă:

— Parcă spuneai că ai 2 cai. De ce te inscrii doar cu unul?

Povestea era grozav de incilcită. Vezi bine calul reţinut era al feciorului aflat în armată — nu-l putea trece la colectiv. Ce-i al lui, al batrînului, îl trece cu dragă inimă.

Proaspătul colectivist avea să afle însă că e nedrept să oprească doar un cal. De ce nu-i lasă feciorului şi o roată de plug, şi jumătate din căruţă, ba şi brăzdarul trebuie dat pe din două.

— Ma iei la vale? observă zimbind grijuliul tată.

Şi astfel trebuia să continue o discuţie considerată în aparenţă incheiată, odată cu semnarea cererii.

La drept vorbind el, Verescior Nicolae, aduce în gospodărie 2 cai, un plug, o căruţă şi 2 ha de pămint. Ce găseşte acolo în schimb? 2 autocamioane, aproape 1.200 oi, vaci, porci. Cit despre pămint, găseşte aproape 2.500 hectare. Cine să-l muncească şi cu ce?

In vorbele agitatorului, colectivistul găsea confirmare propriilor lui ginduri. Cum poate să-şi inchipuie el că din aproape 560 de familii cit numără comuna, fiu-său va rămîne singur, în afara gospodăriei?

— E drept. Sint mai tinăr decit dumneata, dar nu pot crede o asemenea poveste. Nici pomeneală, nu pentru fecior păstrezi calul. Vrei să-l vinzi, nu-i aşa?

A oftat bătrînul, descumpănit.

— Scrie dumneata altă cerere şi dă s-o iscălesc!

In patru ore

După ce îşi şterseră bocancii de noroiul cleios, cei cinci oameni au intrat în încăpere. Radu i-a intimpinat zimbind: erau membrii comitetului de conducere a intovărăşirii din satul vecin — Dobromiru Deal. O scurta discuţie şi noii veniţi au inţeles despre ce-i vorba.

— N-o să vă înşir eu de ce e mai bine în gospodaria colectivă. Sint de faţă colectivişti pe care îi cunoaşteţi şi ştiţi cum trăiesc. De ce nu le urmaţi exemplul?

...Spre seara impreună cu 3 colectivişti vechi, din Dobromiru Vale noii inscrişi se indreptau spre sat cu cererile semnate. Agitatorii cîştigaseră de partea lor o mină de oameni dintre cei mai harnici. Reuşita era sigură.

In mai puţin de 4 ceasuri, cele 82 de familii ale intovărăşiţilor — care stăteau în aşteptare — au devenit colectivişti. Satul era complet colectivizat.

In fiecare sat, în discuţiile cu fiecare om, lucrurile se petreceau altcumva. Pescarii din Chilia Veche, oameni obişnuiţi cu viaţa aspră a apelor, se incruntau numai la gindul că, devenind colectivişti, ar trebui să renunţe la lotci şi la năvoade. Nici o grijă, nimeni nu le va da să facă o altă treabă. Doar şi de munca şi priceperea lor de pescari e nevoie în gospodăria colectivă.

Auzise Radu că în colectivă trebuie să-i atragi în primul rind pe salariaţii de la sfat, de la cooperativă, de la alte organizaţii din sat. E drept, cu aceştia nu a mers greu.

Au venit ţăranii get beget.

Şi au aflat agitatorii că dacă vor ca gospodăria să crească şi să meargă bine, atunci să intre cutare şi cutare, oameni care ştiu ce-i munca cimpului.

Că ţăranii aveau dreptate, s-a dovedit cu prisosinţă şi la Ostrov şi la Mirleanu, în zeci de sate colindate de agitator.

Şira de paie-hotel

Vreo 15 kilometri sint intre satele Tudor Vladimirescu şi Valea Ţapului. Oricit au zorit, noaptea i-a apucat pe drum. Radu şi-a oprit echipa — 6 oameni.

— N-are nici un rost să intrăm acum în sat. S-ar crede că dinadins am venit aşa tirziu, să intimidăm oamenii.

A comandat rizind: „La şira de paie, fuga marş!"

Tirziu în noapte, agitatorii au adormit pe paiele primitoare.

Il aştepta o nouă zi de muncă asiduă, muncă în care pripeala şi nepriceperea nu aveau ce căuta.

Acum citeva zile, l-am văzut pe Dumitru Radu la intreprindere. Deşi mai slăbit, în ochi îi ardea aceeaşi flacără a bucuriei: sarcina fusese indeplinită.

INCEPUTUL...

Cu opt ani în urmă a fost făcută această fotografie. 5 locuitori ai satului Ion Corvin citesc Rezoluţia din 3—5 martie. In acelaşi an, doi dintre ei au intrat în prima gospodărie colectivă înfiinţată în Dobrogea. De curînd i-au urmat şi ceilalţi.

Furtună la Jurilofca

Zbirnîia deseori telefonul. Intrebau de la raion:

— Cum staţi cu colectivizarea?

— Tot aşa, răspundea Florea necăjit.

Asta însemna „stăm prost". Corabia se împotmolise. Mai rămăseseră în Jurilofca vreo 200 de familii în intovărăşire. Şi-aci s-a iscat furtuna. Furtună pe uscat, printre oamenii din sat. Totul a pornit pe neaşteptate. Fusese o noapte cu cer de plumb. Valurile uriaşe ale mării izbeau mugind în temelia cherhanalei. Lotcarii nu ieşiseră în larg, ci adăstau pe la casele lor. Şi intr-o astfel de noapte, un răuvoitor, a aruncat o piatră în apă. Şi de atunci o sută de oameni zdraveni se căznesc s-o scoată. A trecut omul acela din poartă în poartă, din casă în casă, pe la cei ce nu semnaseră încă cereri de intrare în gospodăria colectivă. Le-a îndrugat cite toate. Că fapta asta comunistă, colectivizarea, înseamnă... pogorirea pe pămint a antichristului. Că în clipa în care ultimul va semna cerere de intrare la colectiva în sat se va închide biserica. Iar uneltele de pescuit le vor atirna în cui. „Toată lumea la sapă!" aşa o să li se poruncească.

Cine-o fi fost răuvoitorul? Agitatorii au aflat chiar din gura oamenilor. Cine altul decit Xenofon Arzachian, cel ce a stăpinit pe vremuri şi cherhanalele, şi peştele adincurilor, şi lipovencele frumoase din Jurilofca?

S-au zbătut mult agitatorii Biţu Dumitru, Arabagiu Ana şi Florea şi alţii să scoată din inimile oamenilor şovăelnici ghimpele otrăvit, înfipt intr-o noapte cu cer de smoală. Au bătut din poartă în poartă. Au stat de vorbă cu oamenii. Au ciocnit în seri tirzii de toamnă cite un păhărel de tulburel şi-au mîncat împreună cu gazdele crap fript la protap, tăvălit prin mujdei de usturoi. Şi la un păhărel de vin, limbile se dezleagă, vorbele merg de la inimă la inimă. Le-a spus lipovenilor Florea că în gospodăria colectivă din Jurilofca romîn sau lipovean, bulgar sau armean, e tot una. Fiecare îşi păstrează obiceiurile şi meseria lui. Prostovolul şi paragatul nu se atirnă în cui. Colectiva are nevoie de peşte. Ţara are nevoie de peşte. El aduce venit mare la zile-muncă. Şi discutau pînă tirziu. Plecau agitatorii cu credinţa că omul s-a luminat, că-i este limpede în faţă calea ce-l va duce la belşug. Dar a doua zi, cînd să depună cererea, omul „cel lămurit" se răsgîndea.

— Mai aştept.

Şi toţi aşteptau. Aşteptau mai cu seamă să vadă ce face Condurat Cuprian, cel mai iscusit pescar. Şi Condurat nu semna.

Dar cînd zăboveşti — aşteptînd nici tu nu ştii ce — vremea zboară, ţi-o ia înainte. Aşa se face că Jurilofca rămăsese în coada satelor din raion. Şi-n Sarichioi, şi-n Zebil, şi în „6 Martie" se terminase colectivizarea. Din pricina Jurilofcăi, Istria nu putea vesti ţării că toţi oamenii muncii din satele raionului au păşit în marea familie a colectiviştilor.

A venit aici, în citeva rînduri, şi tov. Oniga, primul secretar de la raionul de partid. Tov. Florea îl intimpina:

— Stăm tot aşa. Nici n-avem de unde lua oamenii, să stăm de vorbă cu ei. Sînt plecaţi în larg, cu lotcile. Pe simbătă, cînd s-or întoarce!

— Nu mai e timp de aşteptat! Sîntem ultimii. Mergem în larg după ei. Cine-o vrea să intre în gospodărie, să semneze cererea acolo, pe mare!

Lotca smolită părea o coajă de nucă. Se înălţa pe piscuri de valuri apoi se cufunda cu ciocul intr-un abis negru, stropind în părţi pînze de spumă. E noapte neagră şi vijelia şueră ca un şarpe. Marea fierbe şi în acest cazan clocotitor Condurat Cuprian îşi vede sfîrşitul.

Au mai înfruntat ei şi altă dată primejdii. Dar cei de la ţărm, statul, pescadoarele, i-au salvat. Acum însă, pare că-i sfîrşitul pămintului. Fără doar şi poate, Fedorov Zahar — care a semnat cererea de intrare în colectivă, şi care acum e cu el — e cu ghinionul, asta gindeşte Condurat. Clipele trec greu. Fedorov zace în fundul lotcii. Ii e rău. Deodată, în zare apare o lumină. Creşte din ce în ce. Se apropie. „Sîntem salvaţi."

Pe puntea pescadorului „Tulcea" o echipă a brigăzii de agitaţie din Jurilofca e la datorie. Au înfruntat urgia mării. Pescarii cu experienţă de la cherhana le spuseseră să nu plece în larg c-o să-i prindă furtuna pe mare. Dar ei n-au vrut s-asculte. Cînd Jurilofca rămăsese în coada raionului, mai era timp de aşteptat?

Pescarii din echipa lui Condurat Cuprian au fost luaţi pe bordul pescadorului „Tulcea". Un rom binefăcător, un pat cald, apoi somn.

In zori, cînd vasul se apropia de ţărm, cerul era tot întunecat. Dar păsările nu mai ţipau gonind peste crestele spumegînde, deşi Fedorov era tot acolo, acum sdravăn, cu ochii lui aspri rizînd, mîngîindu-şi barba deasă.

In aceeaşi zi, din alte colţuri de mare, alte echipe s-au întors cu peste patruzeci de cereri. Iar a doua zi, urmînd paşii lui Condurat Cuprian, cel cinstit de toţi, pescarii din Jurilofca semnară cererile.

Pescadoarele le salvaseră viaţa pe furtuna cumplită. Iar agitatorii izbind în stînca superstiţiilor, le deschiseseră calea către adevărata viaţă: viaţa de pescar colectivist, fericit.

Furtuna din Jurilofca trecuse. Şi întreg raionul Istria venise la masa marii sărbători.

TREI INTERVIURI

Scurtă statistica

Cine a cunoscut Dobrogea cu ani în urmă şi străbate azi meleagurile ei îşi poate da îndată seama de marile înnoiri care au avut loc aici. Despre aceste transformări ne-am propus să vorbim în interviurile de faţă.

Se luminează satele

Pentru a culege citeva date privind starea culturală a Dobrogei de ieri şi de azi ne-am adresat tov. Mihai Nicolae şeful secţiunii învăţămînt şi cultură a sfatului popular regional Constanţa. Aflind despre ce este vorba tov. Mihai Nicolae „s-a înarmat" cu citeva registre.

— Care era situaţia învăţămîntului în Dobrogea înainte de eliberarea ţării de sub jugul fascist?

— In anul 1944 în regiunea noastră existau 354 de şcoli de 4 ani, 8 gimnazii şi patru licee. In total la aceste şcoli erau înscrişi 40.118 elevi din care la şcolile primare peste 38.000. O bună parte din elevii şcolilor primare nu frecventau însă cursurile din cauza nenumăratelor lipsuri materiale. De altfel, aşa se explică şi numărul mare de analfabeţi de atunci: 69.585. Cit priveşte cadrele didactice, cu totul erau 1.924 de profesori şi învăţători, ceea ce revine în medie cite 5 cadre de fiecare şcoală. Ţin să subliniez că pe atunci nu exista în întreaga regiune nici o şcoală pentru minorităţile naţionale, deşi, după cum se ştie, în Dobrogea sînt mulţi tătari, turci, ucraineni, lipoveni, greci etc.

— Dar despre situaţia de azi a învăţămîntului, ce ne puteţi spune?

— Astăzi, avem 515 şcoli de diferite grade. Dintre acestea, un număr de 160 sînt de şapte ani şi 13 şcoli medii. In ultimii ani s-au construit din fondul central al statului şi prin autoimpunere 38 de localuri noi cu 104 săli de clasă, iar localurile existente şi-au lărgit capacitatea cu încă 47 de săli. In prezent sînt în construcţie 6 clădiri noi de şcoala cu 16 săli de clasă. Numărul elevilor care frecventează şcolile în acest an se ridică la 68.400. Desigur că astăzi avem şi mai multe cadre didactice. Un fapt îmbucurător este acela că în anii regimului nostru s-au creat şcoli cu limba de predare a minorităţilor naţionale. De unde pînă în 1944, aşa după cum v-am spus, nu exista nici o şcoală de acest fel, acum sînt 109 unităţi şcolare cu limbile de predare tătară, turcă, rusă, ucraineană, armeană şi greacă.

In ultimii ani vîrstnicii au prins şi ei gustul cărţii. Din cei aproape 70.000 de neştiutori de carte peste 63.000 au pătruns taina slovelor.

— O ultimă întrebare: ceva despre munca culturală de masă.

— Existenţa în trecut a unui număr mic de şcoli şi de elevi şi a atitor neştiutori de carte vorbeşte de la sine şi despre celelalte aspecte ale stării culturale. Statisticile pe care le avem arată că în 1944 existau 31 de atenee populare, o bibliotecă municipală şi un muzeu. Astăzi, în întreaga regiune sînt 383 de cămine culturale şi tot atîtea biblioteci cu 700.000 de volume, frecventate anual de peste 60.000 de cititori. Fiecare cămin cultural are o echipă artistică. Aţi auzit, desigur, de echipele căminelor culturale din Comana, Cernavodă, Basarabi şi altele, care au dobîndit însemnate succese în cadrul diferitelor concursuri. Multe sate au săli de cinematograf înzestrate cu aparate de proiecţie. Nu mai vorbim de radioficare. Aproape că nu există sat neradioficat.

Ce cumpără azi oamenii satelor dobrogene

Un unchiaş din Sarichioi îmi spusese că altădată oamenii erau nevoiţi să meargă — cînd aveau cu ce să cumpere — zeci de kilometri pînă la oraş pentru a-şi procura cele trebuincioase gospodăriei şi că astăzi, spre deosebire de trecut, ţăranii muncitori găsesc tot ce le trebuie la magazinele cooperativelor de consum din sat. De aci şi ideea interviului cu tov. Neacşu Ion, vicepreşedintele uniunii regionale a cooperativelor de consum.

— Ce ne-aţi putea spune despre aprovizionarea oamenilor muncii din regiunea dvs. prin cooperaţia de consum?

— In ultimii ani, reţeaua cooperaţiei de consum s-a lărgit simţitor, mi-a spus tov. Neacşu. De unde în anul 1951 aveam doar 607 unităţi cooperatiste, astăzi în satele şi comunele regiunii noastre există 1.124 de astfel de unităţi. O dată cu creşterea numărului unităţilor a sporit şi valoarea mărfurilor desfăcute. Dacă în 1951 s-au vîndut prin cooperaţia de consum mărfuri în valoare de 281.478.000 lei, anul trecut, valoarea mărfurilor desfăcute s-a ridicat la 515.524.000 lei.

— Care sînt mărfurile cerute mai mult de consumatori?

— O situaţie pe toate sortimentele ar fi greu de întocmit acum. Insă putem spune că mărfurile industriale, după cum e şi firesc, sînt cei mai mult solicitate. Dovadă, în anul trecut, 317.576.000 lei au provenit din vinzarea acestor mărfuri. In ultimii patru ani, cooperaţia a vîndut în mediul sătesc 1.662 maşini de cusut, 205 aragaz-uri, 2.315 biciclete şi peste 2.000 aparate de radio. Cit priveşte materialele de construcţie, numai în primul semestru al acestui an am vîndut prin comerţul de intimpinare tablă, cherestea şi ţiglă în valoare de 1.495.000 lei. După cum vedeţi, puterea de cumpărare a ţăranului muncitor din Dobrogea creşte pe zi ce trece.

Ofensivă împotriva bolilor

La secţiunea Sănătate a sfatului popular regional l-am găsit pe tov. dr. Herman Rozin. Vorba s-a legat repede.

— M-ar interesa starea sănătăţii populaţiei dobrogene în trecut.

Medicul luă un dosar dintr-un raft şi-l răsfoi.

— Vă citez, începu el, citeva cifre din raportul Inspectoratului sanitar Constanţa despre starea sănătăţii populaţiei în anul 1930.

In acel an pe teritoriul inspectoratului s-au înregistrat 50.189 cazuri de malarie, 4.144 de pelagră şi 16.807 de sifilis. Populaţia totală: 82.000 de locuitori. Mortalitatea infantilă făcea ravagii. Numai în comuna Sarichioi, în anul de care se ocupă raportul, din 963 noi născuţi, 259 au murit înainte de a atinge vîrsta de un an.

Am rămas înmărmurit. Uitasem să mai notez în carnet. De aceea l-am rugat pe doctor să-mi repete cifrele din acel adevărat act de acuzare a trecutelor regimuri.

— Bineînţeles, astăzi situaţia este cu totul alta, continuă doctorul, răsfoind alte documente, mai proaspete. Intre anii 1955-1957, în întreaga regiune nu s-au semnalat decît 4 cazuri de malarie. Mortalitatea infantilă a scăzut în prezent la 6,1 la sută, iar cea generală la 9 la sută. Pentru ocrotirea sănătăţii publice, în ultimii ani s-au construit 36 de dispensare, iar spitalele existente au fost cu mult lărgite. Grija statului pentru sănătatea oamenilor muncii din regiunea noastră se poate vedea şi din faptul că în anul trecut s-au cheltuit pentru medicamente 12 milioane lei, adică de şase ori mai mult decît în 1950. De asemenea s-a mărit şi numărul cadrelor sanitare. Faţă de anul 1938 numărul acestora a crescut cu 750 la sută.

S-ar mai putea spune multe. Ne oprim însă aici.

Cifrele au graiul lor. Orice comentarii ar fi de prisos.

1. — Ce poţi număra mai uşor? Oile chiaburilor pe care le păzea Nicolae Galdagiu din Topalu sau peticele de pe pantalonii săi?

2. — Viaţa l-a condamnat în trecut pe Omer Abibula din Silistea să stea veşnic cu privirile în pămint, cu umerii îndoiţi, să scurme pămintul cu un plug tras de un cal costeliv.

3. — Astăzi, Galdagiu şi Abibula trăiesc o viaţă nouă — sînt colectivişti. Priviţi-l pe primul împreună cu familia. Recunoaşteţi în el pe fostul cioban, slugă la chiaburi?

Pe scurt

- *Pentru extinderea reţelei cinematografice la sate, numai în anul 1956 statul a alocat fonduri în valoare de 3.885.000 lei.*
- De la înfiinţarea primelor gospodării colective peste 15.000 de colectivişti şi-au construit case noi. Peste 80 de sate au fost electrificate.

Pescarii trag la mal

Piscicultura este o ramură de producţie foarte bănoasă pentru gospodăriile colective dobrogene. Iată-i pe pescarii colectivişti din Oltina trăgînd la mal. După ce descarcă, iarăşi în larg.

MOMENTE

„Respinşii"

In dreapta preşedintelui, un teanc mare de cereri. In stînga, sub o călimară cu cerneală, să nu le zboare vîntul, numai citeva. Adunarea era pe sfîrşite. Fusese aprobată primirea în gospodărie a 142 de noi înscrişi.

18 cereri nu erau bune. Semnatarii lor încercaseră să reţină o parte din animale sau unelte.

Preşedintele s-a adresat adunării:

— Ce facem, tovarăşi, îi primim sau nu-i primim?

După vot, cei 18 s-au pomenit că li se refuză primirea în gospodărie.

Unul din colectiviştii vechi a propus o pauză: „Să se mai gîndească respinşii".

— Ce să mă mai gîndesc, dă să trec şi boroana.

— Şi eu calul.

— Eu plugul.

Unul după altul, 18 oameni au adăugat în cereri ce trebuia trecut.

S-a întîmplat în comuna Tudor Vladimirescu.

Cu condeiul în mînă

Cuvîntul lui Dumitru Şerban e cuvînt. Il cunosc bine ţăranii din comuna Ştefan cel Mare. A spus Şerban în primăvară: „Stăm în întovărăşire pînă la toamnă şi atunci, cum o fi mai bine, aşa fac". A venit toamna. Colectiviştilor din sat li s-a dat avansul.

— Cit grîu ai luat vecine — l-a întrebat Şerban pe Nicolae Lungu.

— Aproape 1.800 de kile.

— Numai avans?

— Numai!

— Şi altceva?

I-a înşirat colectivistul ce mai primise: bani, orz, mazăre.

Şerban s-a dus acasă. A cerut fetiţei un caiet. S-a apucat de socoteli.

Nici soţia, nici mama nu s-au mirat cînd le-a comunicat ce hotărîse.

A doua zi dimineaţa a intrat la sfat.

— Merg şi eu într-o echipă.

Nu uitase să ia de acasă caietul plin de cifre.

O nedumerire

Am o mare nedumerire: este Georgeta Roşca agitatoare, sau nu este? Ascultaţi şi dumneavoastră.

Ion Şt. Nedelcu a iscălit cererea şi i-a dat-o preşedintelui.

— Vreau să intru în colectivă.

Secretara şcolii era, întîmplător, de faţă.

A cerut voie lui Nedelcu să-i treacă numele pe panoul din faţa sfatului. S-a petrecut acest fapt la 19 septembrie. In ziua următoare Georgeta a mai trecut pe panou numele a încă 7 proaspeţi colectivişti.

La 22 septembrie mare necaz. Oricît a scris de mărunt, pe panou n-au mai încăput 219 nume. Coale de hîrtie lipite cu gumă arabică au fost prinse pe gard. Din „întîmplare" mulţimea de oameni se oprea şi citea — unii chiorîş să nu fie observaţi, alţii de-a dreptul, numele noilor înscrişi. Nicolae Gh. Ivan s-a uitat îndelung la liste. A văzut scris: „Alexandru Gh. Ivan". Insemna că şi frate-său semnase cerere. A intrat în biroul preşedintelui, a cerut hîrtie şi cerneală.

In 4 zile, tot gardul era plin de afişe. 676 de întovărăşiţi încheiau deplina colectivizare a comunei.

Este Roşca Georgeta, fetişcana care a înscris pe panouri 676 de nume, agitatoare, sau nu este?

Pe lista agitatorilor ce munciseră în Pietroiu, nu era trecută.

In citeva rînduri

- Producţia globală de cereale obţinută de gospodăriile colective în acest an este cu 45 la sută mai mare decît în anul 1956. Ca urmare, venitul global creşte faţă de anul trecut cu peste 42 la sută.
- *In ziua colectivizării complete a comunei Oltina, brigada piscicolă a gospodăriei colective din această comună a pescuit 5.000 kg de crap şi ştiucă.*
- Volumul lucrărilor mecanizate în gospodăriile colective a crescut de la an la an. De unde în anul 1952 aceste unităţi au semănat mecanic 13.841 ha, anul trecut suprafaţa semănată cu maşinile a fost de 80.648 ha. Prăşitul mecanic s-a extins şi el. Faţă de cele 1.550 de ha prăşite mecanic în 1953, în anul 1956 gospodăriile colective au prăşit cu maşinile S.M.T.-ului 30.642 ha.
- *Dacă în anul 1951 gospodăriile colective au valorificat un surplus de produse agro-alimentare în sumă de lei 10.600.000, valoarea produselor valorificate în anul 1956 a fost de peste 65.000.000 lei.*
- In anul 1951 numai o singură colectivă avea autocamion. Astăzi gospodăriile colective posedă 327 de autocamioane. Unele gospodării, cum sînt cele din comunele Straja sau Pecineaga, au cite 4 autocamioane, iar altele ca, de pildă, cele din Bărăganu, Ciobanu, Băltăgeşti etc., cite 3.

mare și unită FAMILIE

Agrotehnică + mașinile statului + hărnicia colectiviștilor = belșug

Satul Straja. Nu cu mulți ani în urmă un cătun prăpădit, ca atîtea altele, aruncat undeva pe meleagurile dobrogene. O singură clădire era arătoasă pe atunci: conacul boieresc. In rest, căsuțe mici, sărăcăcioase, cufundate în pămînt, sub povara sărăciei.

Astăzi un sat de oameni gospodari care în numai cîțiva ani și-au schimbat cu totul felul de a gîndi și trai, care și-au ridicat zeci de case noi. Să intrăm într-una din acestea. Cea a lui Musa Amet. Aproape tot ce are Musa — de la casa nouă construită în locul vechii cocioabe acoperită cu pămînt, și pînă la mobila de oraș, aparatul de radio, bicicleta băiatului și hainele familiei — sînt făcute în anii de cînd e colectivist.

Cine este acest om care numai în cîțiva ani și-a adunat o asemenea gospodărie? In trecut un argat, pe care nimeni nu-l băga în seamă. Astăzi, colectivist fruntaș, prețuit și respectat în sat. Cum de au fost posibile asemenea transformări? Ascultați.

O viață întreagă a argățit omul, cînd la unul cînd la altul, căci n-avea nici palmă de pămînt. De pricopsit însă tot nu s-a pricopsit. Așa au mers lucrurile pînă prin 1951

— Anul ăsta, îmi spunea Musa, am să-l țin minte cît oi trăi. Prin sat începuse să se vorbească tot mai des de gospodărie colectivă; colhoz, muncă laolaltă... Nu prea înțelegeam eu bine cam ce înseamnă toate astea. Un lucru însă îmi era limpede. Dacă tovarășii de la partid ne îndeamnă să intrăm în gospodărie, apoi trebuie să intrăm. De ce? Oamenii ăștia ne voiau binele. Mă convinsesem în următoarele împrejurări: Era prin 1945 Intr-o zi, mă pomenesc că-mi bate în poartă un om din comisia de împroprietărire și-mi zice: „Hai Musa să-ți iei pămîntul în primire". M-am uitat lung la el. Il știam cam glumeț din fire. D-aia i-am spus: „Nu merg bre, nu merg. Ce dracu, sînt om în toată firea. Vrei să-ți rîzi de mine ca de un copil"?

Se înțelege că pînă la urmă Musa a primit pămînt. Cu acest pămînt el a intrat în 1951 în gospodăria colectivă ce s-a înființat în sat. Pasul ăsta i-a schimbat viața, i-a adus belșugul în casă. Și nu numai lui, ci tuturor celorlalți colectiviști din sat.

Schimbările din viața lui Musa Amet și a celorlalți colectiviști din Straja, viața nouă pe care ei și-o făuresc, sînt strîns legate de însăși dezvoltarea gospodăriei colective.

Ce-i drept, e drept. La începutul începutului lucrurile nu au mers ca pe roate. Colectiviștii erau și puțini, și săraci lipiți: 2 boi, 3 cai și vreo 340 ha pămînt. Asta era tot avutul celor 52 de familii ce intraseră în gospodăria colectivă. Cu stăruință însă, prin munca lor harnică, de zi cu zi, cu ajutorul statului, lucrurile s-au îndreptat. Astăzi, dacă te oprești la colectiva din Straja nu te poți hotărî prea ușor ce să privești mai întîi. Construcțiile răsărite ca din pămînt, grajdurile de animale, saivanele, magaziile, maternitatea pentru scroafe... Grădina de legume care aduce colectiviștilor sute de mii de lei venit? Culturile frumoase, ce se întind pe o suprafață de mai bine de 2.000 ha? Plantațiile de pomi și vița de vie ce acoperă panta lină a dealurilor? Toate sînt lucruri minunate. Rod al strădaniilor zilnice ale colectiviștilor, al ajutorului primit de la stat. Și ele nu înseamnă altceva decît un trai mai bun pentru fiecare. In 1956, an secetos cum nu prea au fost mulți prin aceste locuri, colectiviștii din Straja au primit la ziua-muncă 9,500 kg porumb, 2,200 kg grîu, 0,700 kg orz, 0,600 kg floarea-soarelui, multe alte produse și 6,35 lei. Gospodăria a realizat un venit bănesc de 1.021.310 lei. Cum de se obțin astfel de rezultate?

Iată cum, ne spune moș Anghel Paterău. Astăzi vorbim de ogoare de toamnă, îngrășăminte chimice și naturale, semințe cu germinație bună, polenizare... ca și cum o viață întreagă tot cu de-alde astea ne-am ocupat. Și doar nu a trecut prea mult timp de cînd încă mai scormoneam pămîntul cu ce puteam, aruncam pe el sămînța cu mîna și-l rărițam în lege. Că hambarele noastre — bineînțeles cine avea de-astea — stăteau mai mult goale, nu-i de mirare. De cînd cu colectiva, lucrurile s-au schimbat. Grîul nu mai scade sub 1.100 kg la ha. Orzul, ovăzul? între 1.200 kg și 2.000 kg. Porumbul, cît brațul de gros, tot cu cîte două legături de cocean. Sigur recoltăm anul ăsta 3000 kg la ha. Și atunci, pe bună dreptate te întrebi: s-a întîmplat vreo minune cu locurile astea? Nu. Pămîntul e același. Mai bogat ca înainte, este drept, căci în ultimii ani a înghițit amar de chimicale și gunoi de grajd. Oamenii în parte sînt și ei aceiași. Altul e doar felul în care noi lucrăm pămîntul și mașinile ce le folosim.

Am în față cîteva din scriptele gospodăriei. Din ele extrag doar cîteva cifre. Venit bănesc planificat în 1957: 1.339.150 lei. Realizat numai în primele șase luni ale anului 695.148 lei față de 243.900 planificați.

De unde provine acest venit? Iată ce povestesc oamenii:

Pe lîngă diferite produse agricole, colectiviștii aveau nevoie și de bani. Gospodăria colectivă pentru a face grajduri, magazii, saivane etc., la fel O singură cale exista pentru a obține acești bani. Să se dezvolte în gospodărie toate acele ramuri care aduc venituri bănești mari, să fie folosite din plin condițiile naturale existente.

Și oamenii s-au pus pe treabă.

An de an, colectiviștii au crescut tot mai multe animale, ajungînd înainte de colectivizarea totală a satului, la 34 vaci, 44 capete tineret bovin, 54 boi, 96 cai, 200 porci din care 34 scroafe, peste 1.100 oi etc. Au fost ceva greutăți la început, nimic de zis. Oamenii spuneau că vitele mănîncă mult și dau puțin. Și în parte aveau și dreptate. Neîngrijite ca lumea, nici producție bună nu dădeau. Cu timpul, lucrurile au fost puse la punct și imediat producțiile au început să crească, veniturile să fie tot mai mari. 2,200 kg lînă pe cap de oaie, 1.160 litri lapte pe cap de vacă în primele 6 luni ale anului, 286.650 lei venit bănesc planificat pentru sectorul zootehnic, iată doar cîteva cifre ce dovedesc pe deplin cele spuse mai sus.

La fel cu grădina de legume și plantele tehnice. La început, au fost destul colectiviști care ziceau: „Să nu ne apucam de așa ceva, că o să dăm greș". Totuși, sfătuiți de oameni pricepuți, colectiviștii au înființat și o grădină de legume, la uscat. S-au apucat de cultivat rapiță, in și alte plante tehnice. Și nimeni n-a ieșit păgubit. Socotiți și dumneavoastră: 290.000 lei venit bănesc planificat de la grădină în acest an, aproape 200.000 lei de la plante tehnice, nu-s bani de lepădat!

Iată deci că acele ramuri pe care unii colectiviști nu prea le vedeau cu ochi buni la început aduc astăzi jumătate din venitul bănesc al gospodăriei. Cum se realizează cealaltă jumătate. Iarăși vă rog să socotiți: 15 vagoane de grîu, alte 18 vagoane de porumb, 3 vagoane de floarea-soarelui, 30.000 litri de lapte, 15.000 kg de carne, 1.000 kg de lînă etc. toate contractate cu statul n-aduc bani, ce ziceți?

Ca să ajungă la toate acestea, pe lîngă multe altele a fost nevoie de două lucruri:

a) munca în gospodăria colectivă să fie bine organizată;

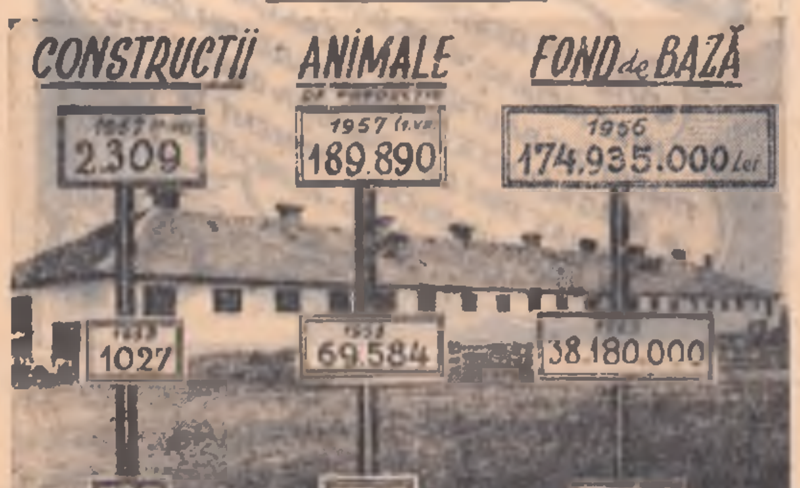
b) colectiviștii să fie cointeresați să muncească mai bine.

Or, consiliul de conducere, organizația de partid au cîștigat o bogată experiență în această privință. In puține cuvinte: brigăzi și echipe trainice, evidența muncii ținută pe fiecare colectivist în parte, stimularea celor ce lucrează mai bine prin zile-muncă atribuite în plus. Iată ce stă în permanență în atenția conducerii gospodăriei.

In plus, un lucru care poate că ar fi bine să se extindă și în alte gospodării:

La Straja, întrecerea socialistă are un rol important. De ce? Brigada care cîștigă întrecerea primește 2.500 zile-muncă. Acestea se împart femeilor care au executat peste 120 zile-muncă și bărbaților cu peste 220 de zile-muncă.

Toate acestea sporesc cointeresarea materială a colectiviștilor, îi determină să contribuie la întărirea economico-organizatorică a gospodăriei lor colective, care acum numără 351 de familii.

Indemnul partidului a fost urmat

(Urmare din pag. 1)

organizatoric gospodăriile agricole colective. Dacă nivelul de trai al țărănimii muncitoare a crescut mult în timpul regimului de democrație populară din țara noastră, prin colectivizarea agriculturii se deschid mari perspective de creștere a bunei stări pentru colectiviștii regiunii Constanța.

Dobrogea, de unde burghezo-moșierimea aproape scosese din cultură grîul, cultivă azi grîu pe sute de mii de ha, cu producții la hectar din ce în ce mai mari, care, în actualele condiții, pot și trebuie să crească și mai mult. Pași însemnați s-au făcut și în privința creșterii animalelor, a culturii viței de vie și pomilor, a legumiculturii, ramuri care au mari perspective de dezvoltare.

Ca sarcini imediate pentru organizațiile de partid și pentru sfaturile populare sînt următoarele:

— Să se asigure însămînțările de toamnă și în primul rînd a grîului, pe suprafețele mărite ale gospodăriilor colective cu sămînță de soi, selectată și tratată, în condiții agrotehnice superioare și în timpul optim, pentru a asigura o recoltă ridicată în anul 1958. Stațiunile de mașini și tractoare au un mare rol în această privință, ele trebuind să devină într-adevăr organizatori ai producției în colective. Să se continuie cu executarea arăturilor de toamnă pentru însămînțările de primăvară, fiind cunoscute avantajele acestei lucrări.

— Este necesar să se asigure adăposturile și furajele necesare pentru zecile de mii de animale aduse în gospodării de noii colectiviști. In această privință trebuie ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să ne sprijine în procurarea unor materiale de construcție, în special lemnul, de care se simte mare nevoie și care nu poate fi procurat pe plan local.

— Trebuie luate măsuri să se recolteze în cel mai scurt timp culturile de toamnă și în primul rînd porumbul care ocupă suprafețe întinse, eliberîndu-se cu prioritate terenurile pe care urmează să se însămînțeze grîu.

O altă categorie de sarcini care de asemenea nu suferă întîrziere sînt cele care trebuie să asigure o dezvoltare armonioasă și continuă a gospodăriilor colective pentru ca acestea să devină unități puternice în vederea creșterii neîncetate a nivelului de trai al colectiviștilor, participînd în același timp tot mai mult la dezvoltarea economiei naționale. Din acestea considerăm că cele mai principale sînt următoarele:

— Să fie sprijinite toate gospodăriile colective să-și întocmească planuri de dezvoltare pe cel puțin 3 ani, ținîndu-se seamă de condițiile concrete ale fiecăreia, punîndu-se accent pe acele ramuri de producție care sînt mai rentabile.

— Intrucît gospodăriile colective au devenit unități cu mii de brațe de muncă, stăpîne pe mii de ha de teren se cere ca în mod sistematic să se ducă o politică de selecționare, creștere și promovare de cadre capabile să conducă treburile în asemenea mari unități. Va trebui cu mai multă atenție selecționați colectiviștii care se trimit în școlile de președinți, brigadieri, socotitori etc., ca aceștia după școlarizare să poată îndeplini cu competență sarcinile pentru care au fost pregătiți.

Organizațiile de partid și sfaturile populare trebuie să se ocupe concret și permanent de ridicarea nivelului muncii educative și organizatorice în gospodăriile agricole colective, pentru ca colectiviștii să muncească cu avînt, să apere bunurile obștești și să combată cu hotărîre orice încercare a elementelor dușmănoase sau inapoiate care ar încerca să slăbească gospodăriile.

Pentru regiunea Constanța, pentru colectiviștii din această regiune, se deschid mari perspective de viață înfloritoare, prin colectivizarea în întregime a agriculturii. Urmînd și pe mai departe îndrumările partidului nostru, în scurtă vreme viața satelor noastre se va transforma complet, trecutul de mizerie din timpul regimurilor burghezo-moșierești va rămîne ca o tristă amintire.

Sarcini mari și de răspundere

Evenimentul pe care îl sărbătorim acum — deplina colectivizare a regiunii noastre — pune în fața organelor agricole sarcini deosebit de însemnate.

Noi privim cu toată răspunderea noua situație și vom depune eforturi sporite pentru a rezolva bine complexitatea de probleme ce stau în fața gospodăriilor colective.

Regiunea noastră dispune de un număr de peste 350 ingineri și tehnicieni agronomi și zootehniști. Gradul de mecanizare a principalelor munci agricole a ajuns și el la aproape 90 la sută.

Vom lua măsuri ca toate cadrele noastre să lucreze în cea mai strînsă legătură cu stațiunile de mașini și tractoare. Altfel nici nu s-ar putea dat fiind că S.M.T.-urile trebuie să devină în cel mai scurt timp ceea ce trebuie să fie — organizator al producției agricole. Avem în regiune încă puțini zootehniști. Dat fiind însemnătatea dezvoltării puternice a creșterii animalelor, vom organiza astfel munca zootehniștilor încît ei să aibă în răspundere un grup de gospodării colective aflate în raza unui S.M.T. Este necesară o asemenea repartizare și pentru o altă cauză. Una din cele mai însemnate probleme ce trebuie rezolvată este cea a adăpostirii animalelor. O gospodărie care avea pînă acum să zicem 150 de animale, are acum 7-800 și chiar 1.000. La fiecare S.M.T. există cîte un tehnician care se ocupă de realizarea planului de construcții în gospodăriile deservite de stațiune. Zootehnistului nu poate și nu trebuie să-i fie indiferentă munca tehnicianului constructor.

CORNEL MANESCU
șef adjunct
al secției agricole
regionale Constanța

Multe prevederi ale planului de perspectivă pe care îl întocmisem cu cîteva luni în urmă sînt depășite.

In prezent, ajutate de specialiștii din regiune precum și de specialiștii veniți de la Institutele agronomice din București, Craiova, Timișoara, Cluj, Iași, gospodăriile întocmesc planuri de producție pentru anul 1958 și pe următorii 3 ani. In aceste planuri sînt prevăzute măsuri concrete pentru obținerea de producții sporite la culturile mari, dezvoltarea puternică a creșterii animalelor, ridicarea de construcții social-culturale ca școli, cămine culturale, case-laborator, case de locuit pentru colectiviști și construcții necesare producției — magazii, pătule, adăposturi pentru animale, clădiri administrative etc.

O altă problemă deosebit de însemnată — aș spune hotărîtoare pentru dezvoltarea puternică a gospodăriilor colective — se referă la pregătirea profesională a colectiviștilor și îndeosebi a cadrelor de conducere. Dacă pînă acum consideram că sînt suficiente cele 1.543 cadre școlarizate (președinți, brigadieri de cîmp și zootehniști, socotitori și contabili) acum această cifră este mult prea mică față de nevoi.

In afară de cursurile centrale și interregionale, intenționăm să organizăm cursuri de scurtă durată pe lîngă S.M.T., cursuri în care să se studieze probleme agrotehnice și de organizare a muncii în gospodăria colectivă. Asemenea probleme vor fi studiate și la cursurile agrozootehnice ce se vor deschide.

Dat fiind mărimea gospodăriilor colective — avem unități cu aproape 2.000 de membri — studiem posibilitatea lărgirii actualelor consilii de conducere pentru a se putea cuprinde munca.

Sarcinile de perspectivă nu ne fac însă să uităm de sarcina imediată ce stă în fața colectiviștilor și a noastră: recoltarea culturilor tîrzii și însămînțarea culturilor de toamnă.

Datele la zi ne arată că ritmul însămînțărilor este mult mai mare acum decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Cît privește recoltarea porumbului, am recomandat gospodăriilor colective să nu strîngă recolta în 2 etape — întîi știuleții și apoi cocenii — ci o singură dată pentru a se putea elibera terenul în vederea arăturilor și însămînțărilor.

O situație bună avem și la însilozarea nutrețurilor. Au fost însilozate 160.000 tone. Cu 10.000 tone mai mult decît prevăzusem Odată cu culesul porumbului, voi mai fi însilozate încă 100.000 tone de coceni.

Pe scurt, acestea sînt cele mai urgente sarcini ce le avem de rezolvat. Nu ne îndoim că le vom îndeplini. Siguranța ne-o dă sprijinul permanent pe care îl avem din partea organelor de partid, vrednicia colectiviștilor din regiunea noastră.

Știința în slujba agriculturii

Vă place grîul acesta? Auzi întrebare cum să nu le placă! La anul poate, grîul pe care directorul stațiunii experimentale I.C.A.R. Valul lui Traian îl arată musafirilor — colectiviștii din împrejurimi — va fi dat în cultura mare.

VOM SPRIJINI CU TOATE FORȚELE GOSPODĂRIILE COLECTIVE

VASILE DORDEA
directorul S.M.T.-ului Casimcea,
raionul Hîrșova

Stațiunea de mașini și tractoare Casimcea din raionul Hîrșova, deservește în prezent 10 gospodării colective, printre care Casimcea, Vulturul, Sălcioara, Călugăreni și altele. Prin colectivizarea treptată a satelor și comunelor regiunii Constanța, aceste gospodării au crescut an de an, asigurîndu-ne pentru lucru o suprafață de teren din ce în ce mai mare. De la 7.000 de ha lucrate în primii ani de la înființare, S.M.T.-ul nostru a ajuns în anul 1957 să execute diferite lucrări pe o suprafață de 36.000 de ha.

S.M.T.-ul nostru a dat o contribuție importantă la colectivizarea satelor și comunelor din raza lui de activitate. Executînd lucrările la timp și de bună calitate, noi am creat gospodăriilor colective posibilitatea să obțină recolte bogate, devenind astfel centre puternice de atracție pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale. *Aceasta a făcut ca în scurt timp gospodăria colectivă din Casimcea să ajungă la 4.000 de ha, cea din Vulturul la 3.500 de ha etc.*

Pe lîngă executarea lucrărilor la timp și de calitate, mecanizatorii noștri au ajutat permanent gospodăriile colective să-și repare utilajul propriu, iar inginerii și tehnicienii noștri au acordat în permanență asistența agrotehnică de care aveau nevoie.

Cîteva fapte luate la întîmplare: mecanicii noștri au reparat gratuit în vara aceasta autocamioanele gospodăriilor colective Războieni și Vulturul; gospodăria colectivă din Casimcea a fost ajutată să-și facă trei cuptoare pentru a-și confecționa cărămizile necesare unor construcții; tehnicianul nostru constructor a făcut proiectele și a condus munca de ridicare a trei saivane la Coruja. Și exemplele pot fi înmulțite.

Ținînd seama de faptul că toți țăranii muncitori din comunele și satele aflate în vecinătatea S.M.T.-ului nostru sînt astăzi colectiviști, noi am întocmit un plan concret de măsuri pentru anul agricol 1957—1958 în scopul stabilirii unor relații cît mai strînse între S.M.T. și gospodării. Conform acestui plan, cele 15 brigăzi ale noastre au și fost repartizate pe gospodării și ele lucrează acum din plin la arături și însămînțări. Cînd am făcut această repartiție noi am ținut seama ca tractoriștii (majoritatea dintre ei sînt și colectiviști) să lucreze în gospodăriile colective din care fac parte. In consecință, brigăzile lui Gheorghe Buruiană și Gheorghe Apostol lucrează la gospodăria colectivă din Casimcea, cele conduse de Ion Mitan și Nicolae Andrei la Vulturul, a lui Mihai Puia la Coruja ș.a.m.d. In acest fel, sîntem convinși că gospodăriile respective vor fi deservite în cele mai bune condiții. Un fapt important pe care vreau să-l subliniez în mod deosebit este că aceste brigăzi vor lucra în permanență la gospodăriile colective unde au fost repartizate și vor răspunde de întreg ciclul de lucrări. *In acest scop,* între brigăzile de mecanizatori și brigăzile de cîmp s-au încheiat procese-verbale în care sînt cuprinse în mod amănunțit toate sarcinile ce le revin și modul de colaborare, precum și angajamentul de a realiza și chiar depăși producțiile stabilite în planurile de producție ale gospodăriilor colective. *Aceasta va fi posibil, deoarece noi am reușit să-i convingem pe colectiviști asupra necesității de a mecaniza complet lucrările de arături, însămînțări și prășit. Intr-un procent de 50 la sută vor fi mecanizate și lucrările din sectorul legumicol, urmînd ca în viitorii ani, S.M.T.-ul nostru să treacă și la introducerea mecanizării la fermele zootehnice ale gospodăriilor colective.*

Celelalte măsuri cuprinse în planul nostru de perspectivă prevăd asigurarea asistenței agrotehnice la desfășurarea lucrărilor prin agronomii de sector și inginerii S.M.T.-ului, organizarea cu regularitate a sfaturilor S.M.T. la începutul și sfîrșitul fiecărei campanii, ținerea unui ciclu de conferințe și lecții în cadrul cursurilor învățămîntului agricol de masă din gospodăriile colective, repartizarea gospodăriilor colective astfel încît de fiecare să răspundă directorul, agronomul șef și inginerul mecanic din S.M.T. etc. Ca un fapt nou trebuie amintită organizarea în această iarnă a unor schimburi culturale între mecanizatori și colectiviști. In această privință, tov. Nicu Marin, responsabilul cultural din S.M.T.-ul nostru, a primit sarcina să organizeze cîteva serbări la căminele culturale, unde vor fi invitați toți colectiviștii din comunele respective.

Măsurile luate pînă acum de S.M.T.-ul nostru pentru dezvoltarea și consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective din raza lui de activitate sînt doar un început. Ele vor fi completate cu noi și noi forme de sprijin, pe care mecanizatorii noștri le vor descoperi muncind cot la cot cu colectiviștii.

Graficul privește numai mașinile S.M.T. și lucrările executate în sectorul cooperatist

Cum vor contribui stațiunile experimentale la dezvoltarea agriculturii

Specialiștii au cuvîntul

Oamenii de știință din regiune își pun și ei numeroase și importante probleme în legătură cu aplicarea în practica gospodăriilor colective a rezultatelor științifice.

Din cele relatate de conducătorii stațiunilor de cercetări desprindem:

Tovarășul inginer Petru Tomoroagă — directorul stațiunii experimentale agricole Valul Traian

Ne vom intensifica eforturile pentru a rezolva problema ridicării producției la ha la principalele culturi agricole, astfel ca în numai cîțiva ani să se obțină o producție medie constantă de 2.000 kg grîu și 3.000 kg porumb boabe la ha.

Sarcina nu-i ușoară, dar prin producerea unui nou soi de grîu în locul lui A—15 care dă o producție plafonată și este condiționat de o serie de defecte ce-l fac necorespunzător, prin crearea hibrizilor dubli de porumb și prin alte măsuri de întreținere a culturii, vom reuși în strădaniile noastre. Nu vom neglija nici crearea unor soiuri mai bune de orz de toamnă, floarea-soarelui, leguminoase pentru boabe etc.

In domeniul agrotehnicii vom lărgi cercetările noastre în vederea aplicării unei agrotehnici corespunzătoare, îndeosebi grîului ce urmează după porumb, îngrășării plantelor etc.

Cercetările pentru crearea unui soi de porumb furajer în stare să asigure mari cantități de masă verde și pentru producerea unor cantități sporite de plante de nutreț ca sorg zahărat, iarbă de Sudan, pepeni furajeri, borceag, stau de asemenea în preocupările noastre.

Proiectăm înființarea în cel mai scurt timp a cel puțin 2 cîmpuri experimentale la Tulcea și Băneasa, avînd astfel putința să cercetăm aplicarea unei agrotehnici diferențiate.

Practicienii din agricultura regiunii vor găsi la noi oricînd sprijin pentru a învăța din experiența acumulată în domeniul de cercetare. In legătură cu cele arătate mai sus vom organiza în cel mai scurt timp cursuri permanente pentru specialiștii și practicienii din regiune, loturi demonstrative și cîmpuri experimentale, sesiuni științifice.

Perspectivele ce se deschid muncii de cercetare științifică în Dobrogea impun un ajutor susținut din partea Institutului de cercetări agronomice al Academiei R.P.R. pentru completarea stațiunii noastre cu cadre de cercetare și îndrumare științifică și înzestrarea laboratoarelor ce sînt în curs de organizare.

Tovarășul doctor Savu Timaru — directorul stațiunii experimentale zootehnice Palas

Legătura între cercetările noastre științifice și practica creșterii animalelor în Dobrogea este una dintre trăsăturile esențiale ale muncii desfășurate în stațiune. In ultima vreme, gospodăriile agricole colective au devenit cîmpuri de verificare a rezultatelor la care au ajuns cercetările efectuate de stațiune. Gospodării colective ca cele din Palazu-Mare, Șipote, Casimcea, Straja, Topraisar, unde cadrele noastre de cercetare au îndrumat permanent sectorul zootehnic au reușit să dobîndească rezultate nebănuit de frumoase. La unele din aceste gospodării producțiile obținute se apropie de cele dobîndite în stațiune. De pildă, în anul acesta, gospodăria colectivă din Topraisar a obținut o producție medie de 2.400 litri de lapte pe cap de vacă, cea din Palazu-Mare 2.000 litri, iar în gospodăria din Șipote oile din rasa Merinos de Palas au dat peste 4.500 kg de lînă.

O dată cu deplina colectivizare a regiunii Constanța și sarcinile ce stau în fața stațiunii noastre s-au mărit. De aceea, noi, cercetătorii ne vom strădui ca aportul adus de stațiune la dezvoltarea creșterii animalelor în gospodăriile colective să se facă din ce în ce mai mult simțit. Vom continua, pe mai departe, să îmbunătățim rasele de animale, vom livra gospodăriilor colective mai mulți produși, vom lărgi schimbul de experiență cu gospodăriile colective prin vizite reciproce, vom ține mai multe cursuri de calificare a personalului zootehnic din gospodării. In colaborare cu stațiunea experimentală I.C.A.R.—Valul Traian vom căuta soluții cît mai bune pentru a rezolva problema nutrețurilor care după cum se știe în Dobrogea nu este încă rezolvată pe deplin.

Avînd însă în vedere numărul mic de cercetători pe care-l are stațiunea noastră și deci neputința de a îndruma toate unitățile agricole socialiste din regiune, considerăm necesar ca organele în drept să repartizeze tehnicieni și ingineri zootehnici cît mai multor gospodării colective. In felul acesta vom avea puncte de sprijin în întreaga regiune și colaborarea dintre stațiune și gospodăriile colective va fi mult mai rodnică.

Tovarășul inginer Mișu Oslobeanu — directorul stațiunii experimentale viticole Murfatlar

In ultimii trei ani 21 de colective tehnice au dezbătut problemele legate de dezvoltarea sectorului viticol în regiunea Constanța. Colectivele au stabilit unele concluzii prețioase. Socoteam că aceste concluzii nu sînt de domeniul practicii imediate. Iată însă că evenimentele ne-au depășit. Intrecînd cele mai optimiste așteptări, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Constanța au înfăptuit completa colectivizare înainte de sfîrșitul anului 1957. Sarcini noi și grele, unele imediate, altele de perspectivă stau în fața cercetătorilor noștri. In gospodăriile colective se află acum 14.070 ha viță de vie, din care 3.689 ha cu viță altoită și pe rădăcini proprii și 10.381 ha cu viț hibrizi. In următorii ani suprafața plantată cu viță de vie va trebui să crească de aproape două ori, atingînd 28 000 ha, iar pepinierele existente, de circa 10 ori pentru a ajunge la 300 ha.

Pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, vom intensifica lupta pentru aplicarea unei agrotehnici înaintate, agrotehnica recoltelor bogate și pentru o cît mai bună vinificare. Vom spori ritmul furnizării coardelor portaltoi. Pentru acest an, pepiniera noastră va da peste 500 000 bucăți din soiuri raionate. Vom participa din plin la campaniile de plantări din toamna aceasta și din primăvară, dînd atenție deosebită organizării teritoriului și condițiilor de plantare. O să contribuim, de asemenea, în continuare, la îndrumarea directă a unui număr de gospodării colective, la elaborarea de avize tehnice, organizarea unor schimburi de experiență etc.

Pentru viitor, întrucît Gostat-urile din regiune nu vor putea face față cerințelor de material săditor, ne propunem să ajutăm noi gospodăriile colective pentru a-și crea pepiniere proprii. Ritmul de plantare va trebui să crească pînă la 2.000—3.000 ha pe an. Vom îndruma unitățile agricole socialiste pentru dezvoltarea viticulturii în sensul promovării soiurilor pentru vinuri licoroase și a soiurilor pentru stafide.

Fără îndoială, completa colectivizare a regiunii Constanța deschide uriașe perspective dezvoltării viticulturii dobrogene. Intr-un viitor apropiat vinurile tip Murfatlar vor fi vestite nu numai pentru calitatea lor excepțională, ci și pentru cantitatea mare produsă și furnizată pe piața internă și externă.

Pagini realizate de:
Teohari Oprea
Pompiliu Voiculescu
Gh. Jangociu

Scrisori din COLHOZUL „STALIN"

TRAI BUN LA BATRINEȚE (IX)

SVIRID SLIȘIK
colhoznic pensionar

Am să vă vorbesc în rîndurile de mai jos despre grija pe care o poartă colhozul nostru față de colhoznicii bătrîni și față de cei bolnavi. Și am să încep cu mine însumi.

Eu am aproape șaptezeci de ani. Sînt sănătos și mă simt în toate puterile. Comitetul de conducere al colhozului mi-a fixat o pensie de 27 zile-muncă pe lună, ceea ce înseamnă peste 300 de zile-muncă pe an. Și la noi în colhoz ziua-muncă e plătită bine de tot! Așa se face că primesc atîtea grîne, legume, fructe și atîția bani cît îmi ajung cu prisosință pentru un trai bun la bătrînețe.

Trebuie să mărturisesc că la început am refuzat să ies la pensie, simțindu-mă încă pe deplin apt de muncă. La comitetul de conducere al colhozului am fost însă lămurit că ieșirea la pensie nu mă va împiedica să lucrez și mai departe în gospodăria colectivă. Acum sînt pensionar, dar în același vreme ocup și postul de șef al brigăzii legumicole și viticole, pentru care mi se socot, ca și altor brigadieri, zile-muncă prestate. Asta pe lîngă pensie. Să renunț la această plată nu am dreptul, deoarece în colhoz se respectă cu sfințenie principiul după care munca efectuată trebuie plătită.

Biblioteca clubului din colhozul „Stalin" este frecventată de un mare număr de cititori.

Am casa mea, am o vacă, un porc, oi, păsări de curte. Pe scurt trăiesc cu bătrîna mea cum nu se poate mai bine.

Pentru ce primesc eu pensie? Pentru muncă cinstită. Eu am intrat în colhoz printre cei dintîi. Asta era într-o vreme cînd țăranii cei mai săraci din părțile Sivașului abia făceau primii pași pe drumul vieții colhoznice. Era greu atunci, dar noi eram încredințați că munca în colectiv va birui pînă la urmă.

Așa a și fost. Mica comună din care făceam parte a crescut și a devenit apoi artelul agricol „Stalin". Puterea sovietică ne-a dat tractoare, combine și multe alte mașini agricole. Colhozul se întărea an cu an și odată cu dînsul prindeam puteri și noi ne îmbogățeam tot mai mult.

Acum colhozul nostru are toate cele de trebuință pentru a asigura membrilor săi o viață îmbelșugată și civilizată. Noul statut elaborat și aprobat de colhoznici înșiși prevede multe lucruri care nu existau mai înainte. „Toți colhoznicii care prestează minimul de zile-muncă, — se spune în statut, — primesc în fiecare an concediu plătit potrivit mediei lunare a zilelor-muncă prestate. Femeile însărcinate primesc concediu două luni înainte și două luni după naștere, în care perioadă primesc 50 la sută din cîștigul în zile-muncă din ultimul an".

Cît ne privește pe noi, veteranii colhozului, colhoznicii bătrîni și bolnavi, pot spune că sîntem mereu în centrul atenției președintelui și a comitetului de conducere al colhozului. În afară de mine primesc pensie și mulți alți membri bătrîni ai colhozului, printre care Anton Krivțov, Feodor Striuk, Timofei Kolesnik, Kiril Kovbasa și alții.

În afară de pensie, colhoznicii bătrîni și bolnavi sînt ajutați să-și construiască case sau să le repare, să-și procure vaci, porci, păsări de curte, nutreț, să transporte la piață surplusul de produse agricole.

Pensionarii noștri care nu muncesc nu se simt nicidecum rupți de colectiv. Ei desfășoară aproape cu toții o susținută activitate obștească, iau cuvîntul la adunările la care se rezolvă cele mai de seamă probleme ale vieții colhoznice.

La club, la concerte, la spectacole, pensionarilor li se dau cele mai bune locuri. La demonstrații noi mergem întotdeauna în fruntea coloanei, alături de steaguri. Cînd mergi la demonstrație umăr la umăr cu cei mai vechi făuritori ai colhozului, ca Nikita Cetverikov, Feodor Striuk, Stepan Barilo sau Anton Krivițki, ți se umple inima de mîndrie pentru Țara Sovietică, pentru colhozul nostru, care ne-a dat o viață îmbelșugată și fericită. În asemenea clipe aș vrea să spun încă odată partidului comunist și guvernului sovietic: vă mulțumim din toată inima!

SĂPTĂMÎNA CĂRȚII SOVIETICE

Prieten bun și sfătuitor de preț, cartea sovietică a fost apreciată și îndrăgită în anii de după eliberare de un număr tot mai mare de cititori de pe întreg cuprinsul patriei noastre. Ea este pentru oamenii muncii un izvor nesecat de cultură adevărată, un îndreptar neprețuit pentru făurirea unei vieți noi, pe drumul socialismului.

Iată de ce tradiționala „Săptămînă a cărții sovietice", care se organizează în cadrul manifestărilor prilejuite de sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice între 22 și 28 octombrie, este așteptată și în acest an cu firească nerăbdare de masele largi de cititori din țara noastră.

În acest an, editurile noastre au tipărit și au în curs de apariție o serie de valoroase lucrări, traduceri din limba rusă, în cinstea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Astfel Editura de stat pentru literatură politică pune la îndemîna cititorilor volumele 15, 16 și 17 din „Operele" lui V. I. Lenin, un volum de studii și referate intitulat „Influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie asupra mișcării revoluționare din țara noastră", o culegere de „Amintiri" ale voluntarilor romîni care au luptat în bataliile revoluționare din Rusia Sovietică (1917—1920), cartea lui John Reed „Zece zile care au zguduit lumea".

Numeroase traduceri noi din literatura rusă și sovietică vor îmbogăți bibliotecile cititorilor, ca de pildă „Opere" vol. IV de A. P. Cehov, „Opere" vol. V de Maxim Gorki, „Crimă și pedeapsă" de F. M. Dostoievski, „Amintiri" de I. Babușkin, „Infrîngere" de A. Fadeev, „Opere" vol. V de K. Fedin, „Povestiri de pe Don" de M. Șolohov și altele.

În Săptămîna cărții sovietice librăriile din întreaga țară vor desfășura o vie activitate de difuzare și popularizare a cărții sovietice. La București se va deschide un mare bazar al cărții sovietice. Regionalele C.L.D.C., regionalele A.R.L.U.S. și organele cooperației vor organiza la sate o serie de manifestări deosebite, ca standuri de cărți la căminele culturale, expoziții de cărți, recenzii și prezentări de cărți la școli și cămine, șezători literare, difuzarea cărții de la om la om cu sprijinul pionierilor și al tineretului. Caravanele librăriilor vor cutreiera satele cu ultimele noutăți literare.

Ce nutrețuri să însilozăm în aceste zile?

Dr. GH. MARINESCU
de la Institutul de Cercetări Zootehnice

Datorită faptului că o parte din gospodăriile agricole colective și de stat nu au reușit să-și asigure de cu vară cantități suficiente de nutreț murat pentru hrănirea animalelor pe timpul iernii, este necesar să se completeze acum cît mai este vreme cantitățile de nutrețuri murate prin folosirea nutrețurilor verzi existente, precum și a celor uscate. În primul rînd, se poate însiloza porumbul verde (semănat în urma recoltării păioaselor de vară), porumbul de boabe neajuns la coacere, otava verde a fînețelor și a pășunilor naturale, otava de lucernă și de trifoi (care nu se mai poate prepara ca fîn), samulastrele de grîu, orz, ovăz, borceaguri, mazăre, ierburile și plantele verzi, din livezi, perdele de protecție, de pe marginile drumurilor, frunzele și capetele de sfeclă, toate resturile legumicole (verze nelegate, cotoare, vrejuri, tufe de ardei, ridichi) și, în sfîrșit, dovlecii, cartofii, sfeclele și morcovii tăiați, atacați de boli mici, înghețați, supuși alterării, precum și cocenii uscați de porumb. Însilozarea porumbului verde din culturile duble și a celui neajuns la maturitate se face după metoda cunoscută, avînd grijă să fie tocat mărunt și bine îndesat în silozuri.

Otavele fînețelor și pășunilor naturale precum și celelalte rezerve de nutrețuri amintite mai sus se însilozează separat și tocate (dacă plantele sînt mari), sau netocate (dacă plantele sînt mici). E bine ca înainte de însilozare plantele să fie lăsate 3-4 ore la soare pentru a se păli ușor. Cînd acest lucru nu e posibil însilozarea se face direct, cu condiția ca plantele să nu fie ude de ploaie sau rouă.

Atunci cînd plantele sînt ude însilozarea se va face în amestec cu pleavă în proporție de 5 la sută, sau cu fînuri uscate și tocate, 5—6 la sută.

Pentru însilozarea otavei de lucernă se recomandă în primul rînd pălirea și tocarea plantelor și apoi însilozarea lor separat sau în amestec cu alte plante (porumb, ierburi graminee dulci din otave și samulastre). Dacă plantele sînt ude se va folosi însilozarea cu acid formic, în concentrație de 5 la sută, stropind plantele tocate cu această soluție, în proporție de 5 la sută din greutatea lor, sau se vor însiloza în amestec cu plante verzi dulci (porumb verde din culturi duble, otave și samulastre de ierburi graminee) în părți egale sau cu plante uscate (pleavă, fîn tocat) în proporție de 5—6 la sută din greutatea lor.

Însilozarea frunzelor și capetelor de sfeclă se face în felul următor: se scutură bine de pămînt, se spală frunzele și capetele de sfeclă, apoi se toacă și se însilozează la suprafața pămîntului sau în gropi adînci de 1/2—1 m., în grămezi late de 3—4 m., înalte de 2—2½ m. și lungi de cca. 6—8 m. Îndesarea lor se face cu tractorul sau cu atelajele cu animale. Frunzele de sfeclă se pot amesteca cu orice fel de nutreț verde tocat, cu resturi legumicole în proporție de 2 părți frunze și capete de sfeclă și 1 parte de nutrețuri verzi sau cu nutrețuri uscate (pleavă, fîn tocat, coceni uscați) 10-15 la sută din greutatea lor. Acoperirea se va face obligatoriu cu pămînt (întîi cu un strat de lut înmuiat sau un strat de pămînt jilav gros de 5—10 cm.) și apoi cu pămînt obișnuit gros de 50—60 cm. Apoi silozul se acoperă cu paie sau coceni pentru a fi protejat de ploi, zăpezi și îngheț.

Cartofii mărunți, tăiați, atacați de boli, parțial alterați, înghețați se pot însiloza opăriți sau cruzi, separat sau în amestec cu făină de fîn sau fîn tocat în proporție de 5—10 la sută din greutatea lor, sau în butoaie etc.

Dovlecii, sfeclele, morcovii, care nu se pot păstra se toacă mărunt și se amestecă, după caz, cu făină de cereale sau de fîn cu pleavă sau coceni uscați, mărunțiți bine, în proporție de 15—35 la sută, însilozîndu-se în bazine sau în gropi.

Un mijloc ieftin și practic de a asigura cu nutrețuri murate animalele pe timpul iernii este și însilozarea cocenilor uscați de porumb. Pentru a însiloza cu rezultate bune cocenii uscați de porumb în primul rînd trebuie să-i tăiem cît mai repede după recoltarea știuleților (cînd au mai puțină sevă) apoi să-i tocăm mărunt. Astfel mărunțiți, cocenii uscați se stropesc cu saramură în concentrație de 1 la sută (la 100 kg. apă se adaugă 1 kg de sare) în proporție de 60—80 la sută din greutatea lor. Cocenii se stropesc cu stropitorile de grădină, uniform de-a lungul și de-a latul straturilor de coceni uscați. Dacă nu-i stropim cu această saramură, cocenii fiind prea uscați nu se murează bine. Cînd avem la îndemînă melasă, atunci facem stropirea cocenilor cu soluție de melasă de 2 la sută, adică în proporție de 60—80 la sută din greutatea cocenilor, (după cum aceștia sînt mai verzi sau mai uscați).

În gospodăriile care au dovleci, sfecle, pepeni furajeri sau borhoturi proaspete de sfeclă, resturi de la grădinile de zarzavat saramura poate fi înlocuită cu aceste nutrețuri zemoase, tocate și amestecate bine cu cocenii uscați în proporție de 1 parte coceni și 2 părți nutrețuri zemoase. După aceea se îndeasă în bazine și gropi și se acoperă cu pămînt ca și silozurile obișnuite.

Cronica evenimentelor externe

Problema SIRIEI

O PROBLEMĂ A TUTUROR POPOARELOR IUBITOARE DE PACE

Declarația Agenției TASS publicată în toate ziarele reprezintă o hotărîtă luare de poziție a Uniunii Sovietice împotriva complotului imperialist în Orientul Apropiat. Din întreg conținutul declarației se desprinde dorința nobilă a Uniunii Sovietice de a ajuta Siria împotriva urzelilor agresive ale imperialiștilor, de a salva pacea în Orient.

Pe baza unor date de necontestat, declarația Agenției TASS arată pregătirile întreprinse de Statele Unite în regiunea Orientului Apropiat și în special acțiunile menite să instige Turcia la un atac armat împotriva Siriei. Degeaba s-a străduit Departamentul de Stat al S.U.A. să ascundă adevărul asupra țelurilor călătoriei lui Henderson (unul din adjuncții lui Dulles) și tratativelor pe care acesta le-a dus în numele S.U.A. la Ankara, Istambul și Beirut. Din dispoziția lui Dulles, Henderson a încercat să atragă o parte din țările arabe împotriva Siriei. Planul Henderson a suferit însă o primă înfrîngere. Atît Libanul, Irakul, Iordania cît și Arabia Saudită au declarat că sprijină Siria. Cînd a devenit limpede că statele arabe refuză să fie atrase într-o aventură militară, S.U.A. au pus fățiș accentul pe Turcia, unde în urma vizitei lui Henderson au început pregătiri în vederea unui atac armat împotriva Siriei. Declarația arată amănunțit că la granița turco-siriană sînt concentrate mari forțe armate turcești cunoscute sub numele de grupul mobil de trupe hatai. Sînt masate tancuri, avioane și au început o serie de incidente de frontieră.

Față de gravitatea situației, Uniunea Sovietică depune serioase eforturi pentru a apăra pacea în această parte a lumii.

Nimeni nu trebuie să se îndoiască, se spune în declarație, că în cazul unui atac împotriva Siriei, Uniunea Sovietică, călăuzindu-se după țelurile și principiile Cartei O.N.U. și după interesele securității ei, va lua toate măsurile necesare pentru a acorda ajutor victimei agresiunii.

În acest moment de răspundere pentru soarta păcii, declarația Agenției TASS este un serios avertisment dat agresorilor, un apel pentru mobilizarea tuturor forțelor iubitoare de pace.

UN ACT OSTIL AL GUVERNULUI R. F. GERMANE

De îndată ce guvernul R.P.F. Iugoslavia a hotărît să stabilească relații diplomatice normale între această țară și R. D. Germană, guvernul Republicii Federale Germane s-a decis să rupă relațiile diplomatice cu Iugoslavia. După cum se vede, guvernul de la Bonn duce o politică nerealistă, bazată pe vechile concepții ale imperialismului german. Prin acest gest, guvernul vest-german a agravat și mai mult problema germană și problema destinderii în Europa.

Noi succese ale științei și tehnicii sovietice

— Pînă în dimineața zilei de 20 octombrie satelitul artificial al pămîntului și racheta purtătoare au parcurs distanța de 10.000.000 de kilometri.

— Uzina „Elektrosila" din Leningrad — uriașul electrotehnicii sovietice — construiește un turbogenerator cu o putere de 200.000 K.W. cu sistemul de răcire forțată cu oxigen. În prezent constructorii uzinei lucrează la construirea unor mașini cu o putere de 300.000 K.W.

— La uzina metalurgică din orașul Stalino (Donbas) a fost construit — pentru prima oară în practica mondială — un nou tip de furnal a cărui răcire (prin evaporare) se face nu cu apă rece, ci cu apă clocotită. Datorită acestui fapt, durata de exploatare a pieselor răcite prin acest sistem se mărește aproape de cinci ori, iar consumul de apă se micșorează de 60 de ori.

— În sfîrșit, de la uzina de construcții navale din Leningrad s-a anunțat că au fost terminate lucrările de sudare a corpului la spărgătorul de gheață cu motor atomic „Lenin" — primul din lume — și că se fac pregătiri pentru lansarea vasului.

Nava atomică sovietică ale cărei mașini vor avea o putere de 44.000 C.P. va putea naviga timp de 400 de zile fără să acosteze în port.

Iată numai cîteva din știrile ultimelor zile, știri care reprezintă tot atîtea victorii în întrecerea pașnică cu capitalismul. Ofensiva victorioasă a poporului sovietic în domeniul realizărilor pașnice și al ridicării nivelului de trai continuă.

Răscoale țărănești în Brazilia

După cum relatează ziarul brazilian „Voz Operaria", în ultimul timp atenția opiniei publice din Brazilia a fost ațintită asupra evenimentelor care au avut loc în statul Parana. 3.000 de țărani răsculați au ocupat două cazărmi polițienești, au ocupat orașul Kapavema și cîteva sate.

Notă

Scurt interviu... ...cu „Sputnikul"

Vreau să vă previn de la început; nu mă întrebați cum am reușit să iau acest senzațional interviu, personajului celui mai cunoscut la ora actuală pe globul nostru. Este un secret profesional și mi-am luat angajamentul să nu-l dezvălui nimănui.

Așa dar, am stat de vorbă cu satelitul artificial al pămîntului. „Sputnik" cum se cheamă după actul său oficial de naștere, cu prilejul împlinirii a 10.000.000 km. de zbor. A fost cam greu, recunosc, ținînd seama mai ales de... graba cu care ocolește bătrîna noastră planetă. Dar a meritat.

E un personaj simpatic Sputnikul și cu toată celebritatea la care a ajuns, păstrează o modestie care-i stă foarte bine. Am lăsat, cum e și firesc, deoparte întrebările privitoare la cetățenie, greutate și celelalte, ele fiind de mult și universal cunoscute.

L-am rugat deci să-mi spună — cu prilejul împlinirii a 10.000.000 de kilometri parcurși — cum se simte în lumea astrelor și dacă intenționează să mai continue multă vreme cursa în jurul globului.

— Sînt într-o formă excelentă mi-a răspuns el zîmbind — și am de gînd să mai călătoresc încă multă vreme. Culeg observații foarte interesante cu privire la gravimetria terestră, cu privire la forma precisă a pămîntului și multe altele, așteptate cu nerăbdare de savanți. Vezi deci că am toate motivele să mai rămîn pe aci încă o bucată bună de vreme.

Sputnikul m-a rugat apoi să-i spun cîteva din ultimele noutăți de pe pămînt. I-am satisfăcut bineînțeles dorința, transmițîndu-i în deosebi salutări calde din partea locuitorilor Bucureștiului, pe deasupra căruia a trecut de două ori. Mi-a mulțumit și mi-a răspuns că mesagii asemănătoare de simpatie primește zilnic pe calea undelor din toate țările lumii.

Sînt însă supărat — a continuat Sputnikul — pe un general american căruia i-am uitat numele. A spus dumnealui despre mine că aș fi o bucată de fier aruncată în Cosmos. Hm! I-aș reaminti cu acest prilej despre proverbul cu vulpea și strugurii. Te rog însă neapărat să-i comunici că cele 60.000 de piese din care sînt alcătuit „reprezintă rodul îmbinării științelor celor mai moderne, în special electro-metalurgia, chibernetica, electronica, chimia și electrochimia și industria ceramicei, științe care în patria mea — Uniunea Sovietică — au ajuns la un înalt grad de perfecționare. Și să-i mai spui — adăugă Sputnikul, clipind cu înțeles dintr-o antenă — că am văzut de aci de sus pe cei cîțiva „Jupiteri" și „Atlași" americani cum au căzut în flăcări după ce s-au înălțat la numai un kilometru.

— O ultimă întrebare, l-am rugat. Ce planuri de viitor aveți?

— Personal, mi-a răspuns Sputnikul, mă voi mulțumi cu datele ce le voi culege în decursul existenței mele și mai cu seamă cu faptul că voi rămîne cunoscut în istoria omenirii ca primul satelit artificial, ca primul ce am deschis drum oamenilor spre spațiul interplanetar. Am și comunicat dealtminteri planetelor pe care le văd de atîtea ori pe zi că în curînd vor sosi din Uniunea Sovietică alți sateliți mai perfecționați, iar Lunei, sora mea mai vîrstnică, i-am spus să se pregătească de oaspeți.

I-am mulțumit încă odată Sputnikului pentru amabila și interesanta conversație și am coborît pe pămînt puțin cam... amețit. Dar, așa cum am spus de la început a meritat osteneala.

S. LEONARD

ȚĂRANI MUNCITORI

Pentru însămînțările de toamnă schimbați semințele necorespunzătoare cu semințe de soi existente la bazele de recepție.

ÎNSĂMÎNȚAȚI NUMAI SĂMÎNȚA DE BUNĂ CALITATE, CU CEL PUȚIN 90 LA SUTĂ PUTERE DE ÎNCOLȚIRE, CONDIȚIONATĂ ȘI TRATATĂ ÎMPOTRIVA BOLILOR.

Aceasta asigură mari sporuri de recoltă.

* *

În vederea păstrării cartofilor în bune condițiuni în cursul iernii luați următoarele măsuri:

- în timpul recoltării lăsați tuberculii la soare 10-12 ore pentru a se svînta
- sortați cartofii și eliminați tuberculii bolnavi tăiați sau mîncați de insecte și rozătoare
- păstrați cartofii în pivnițe, silozuri sau șanțuri.
- cu cel puțin 10 zile înainte de depozitarea tuberculilor, desinfectați pivnițele arzînd cîte 50 grame pucioasă pentru fiecare m.c. de încăpere sau stropindu-le cu soluție de piatră vînătă în concentrație de 1 kg la 100 litri de apă.
- asigurați în pivnițe o bună aerisire și temperatura de plus 2-3 grade C.

SECȚIUNEA AGRICOLĂ A SFATULUI POPULAR REGIONAL STALIN

POMICULTORI!

Pentru a obține recolte bogate de fructe de bună calitate, executați la timp curățitul și stropitul pomilor. Încadrați-vă în acțiunile inițiate în acest scop de organele agricole.

Folosiți terenurile degradate plantînd pomi fructiferi procurați din pepinierele statului

CRESCĂTORI DE PĂSĂRI!

Pentru a avea păsări sănătoase, vaccinați-le împotriva pestei aviare. Vaccinarea se face gratuit de către personalul sanitar-veterinar.

Nici o pasăre să nu rămînă nevaccinată!

Sprijinind acțiunea de vaccinare anti-pestoasă aviară contribuiți la stîrpirea completă a pestei.

SECȚIUNEA AGRICOLĂ A SFATULUI POPULAR REGIONAL STALIN

Informații Pronosport

Așa arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 42 (etapa din 20 octombrie 1957):

I R. P. Polonă — U.R.S.S. camp. mondial 1
II U.R.S.S. (B) — R. P. Polonă (B) 1
III Irlanda (Eire) — R. P. Romînă (tineret) Anulat
IV Energia Hunedoara — Știința Cluj (Cat. B) 1
V Progresul Focșani — Dinamo 6 București (Cat. B) 2
VI Locomotiva Cluj — Energia Uz. tract. Or. Stalin (Cat. B) X
VII Progresul Suceava — Energia 1 Mai Ploești (Cat. B) 1
VIII Dinamo Bacău — Energia Cîmpina (Cat. B) 1
IX Energia Lupeni — Recolta Reghin (Cat. B) 1
X Progresul Sibiu — Locomotiva Arad (Cat. B) 1
XI Metz — Sedan (camp. francez) 1
XII Alès — Lyon (camp. francez) X

pentru zilele de 23, 24 și 25 octombrie

Institutul Meteorologic Central anunță timpul probabil pentru următoarele trei zile:

Vremea devine umedă și se va răci ușor, cu cer mai mult noros în jumătatea de nord a țării și schimbător în sud. Ploi slabe cu caracter intermitent vor cădea în cea mai mare parte a țării. Vînt moderat. Temperatura aerului în scădere ușoară. Maximele vor oscila între 15—21 de grade, iar minimele între minus un grad și plus 8 grade.

Temperatura solului staționară la început, apoi în scădere treptată. Umezeala solului în creștere în cea mai mare parte a țării.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".